

Uradni list

Evropske unije

L 102

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 49

11. april 2006

Vsebina

I Akti, katerih objava je obvezna

★ Uredba (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom in spremembi uredb Sveta (EGS) št. 3821/85 in (ES) št. 2135/98 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 ⁽¹⁾	1
Izjava	14
★ Direktiva 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ter o spremembi Direktive 2004/35/ES	15
Izjava Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije	34
★ Direktiva 2006/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o minimalnih pogojih za izvajanje uredb Sveta (EGS) št. 3820/85 in (EGS) št. 3821/85 o socialni zakonodaji v zvezi z dejavnostmi v cestnem prometu in razveljavitvi Direktive Sveta 88/599/EGS ⁽¹⁾	35
Izjavi	44

I

(Akti, katerih objava je obvezna)

UREDBA (ES) št. 561/2006 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 15. marca 2006

o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom in spremembi uredb Sveta (EGS) št. 3821/85 in (ES) št. 2135/98 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju naslednjega:

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 71 Pogodbe,

(1) Na področju cestnega prometa je Uredba Sveta (EGS) št. 3820/85 z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom⁽⁴⁾ skušala uskladiti pogoje konkurence med načini prevoza v notranjem prometu, zlasti v zvezi s sektorjem cestnega prevoza, ter izboljšati pogoje dela in varnost v cestnem prometu. Napredek na teh področjih bi bilo treba ohraniti in poglobiti.

ob upoštevanju predloga Komisije⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora⁽²⁾,

(2) Direktiva 2002/15/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2002 o urejanju delovnega časa oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu⁽³⁾, od držav članic zahteva, da sprejmejo ukrepe, ki omejujejo najdaljši tedenski delovni čas voznega osebja.

po posvetovanju z Odborom regij,

(3) Nastale so težave pri enotni razlagi, uporabi, izvajanju in spremljanju nekaterih določb Uredbe (EGS) št. 3820/85 glede časa vožnje, odmorov in časa počitka za voznike, ki opravljajo notranje in mednarodne prevoze znotraj Skupnosti, v vseh državah članicah, ker so pravila oblikovana preveč splošno.

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe⁽³⁾, glede na skupno besedilo, ki ga je odobril Spravni odbor dne 8. decembra 2005,

(4) Zaželeno je učinkovito in enotno izvrševanje teh določb, da se doseže njihove cilje in da se uporabe pravil ne spravi na slab glas. Zato so potrebna jasnejša in enostavnejša pravila, ki jih bodo sektor cestnega prevoza in nadzorni organi lažje razumeli, razlagali in uporabljali.

⁽¹⁾ UL C 51 E, 26.2.2002, str. 234.

⁽²⁾ UL C 221, 17.9.2002, str. 19.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 14. januarja 2003 (UL C 38 E, 12.2.2004, str. 152), Skupno stališče Sveta z dne 9. decembra 2004 (UL C 63 E, 15.3.2005, str. 11) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2005 (UL C 33 E, 9.2.2006, str. 425). Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2006 in Sklep Sveta z dne 2. februarja 2006.

⁽⁴⁾ UL L 370, 31.12.1985, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 226, 10.9.2003, str. 4).

⁽⁵⁾ UL L 80, 23.3.2002, str. 35.

- (5) Ukrepi, predvideni v tej uredbi glede delovnih pogojev, ne bi smeli posegati v pravico socialnih partnerjev, da s kolektivnimi pogajanjimi ali kako drugače sprejmejo za delavce ugodnejše določbe.
- (6) Zaželeno je jasno opredeliti področje uporabe te uredbe s tem da se natančno določi glavne kategorije vozil, ki jih ta uredba vključuje.
- (7) Ta uredba naj se uporablja za prevoz po cesti, ki se opravlja bodisi izključno znotraj Skupnosti bodisi med Skupnostjo, Švico in državami pogodbenicami Sporazuma o evropskem gospodarskem prostoru.
- (8) Evropski sporazum o delu posadk vozil, ki opravljajo mednarodni cestni prevoz, z dne 1. julija 1970 (v nadaljnjem besedilu „AETR“), kakor je bil spremenjen, bi bilo treba še naprej uporabljati za prevoz blaga in potnikov po cesti z vozili, registriranimi v kateri koli državi članici ali državi, ki je pogodbenica AETR, za celotno vožnjo, če ta vožnja poteka med Skupnostjo in tretjo državo, razen Švico in državami pogodbenicami Sporazuma o evropskem gospodarskem prostoru, ali prek teh držav. Nujno je treba čim prej, najbolje v roku dveh let po začetku veljavnosti te uredbe, spremeniti AETR, da bi njegove določbe uskladili s to uredbo.
- (9) V primeru cestnega prevoza z vozili, registriranimi v tretji državi, ki ni pogodbenica AETR, se določbe AETR uporabljajo za tisti del prevoza, ki poteka znotraj Skupnosti ali znotraj držav, ki so pogodbenice AETR.
- (10) Ker spada predmet urejanja AETR na področje uporabe te uredbe, je Skupnost pristojna za pogajanja in sklenitev sporazuma.
- (11) Če sprememba notranjih pravil Skupnosti iz zadevnega področja zahteva ustrezno spremembo AETR, bi morale države članice sodelovati pri čimprejšnji pripravi take spremembe AETR v skladu s postopkom, določenim v zadevnem sporazumu.
- (12) Seznam izjem bi bilo treba posodobiti tako, da odraža razvoj v sektorju cestnega prevoza v predhodnih devetnajstih letih.
- (13) Podati bi bilo treba popolne opredelitve ključnih pojmov za poenostavitev razlage in zagotovitev enotne uporabe te uredbe. Poleg tega bi si bilo treba prizadevati za enotno razlago in uporabo te uredbe s strani nacionalnih organov nadzora. Opredelitev „tedna“, predvidena v tej uredbi, voznikom ne preprečuje začetka njihovega delovnega tedna na kateri koli dan v tednu.
- (14) Za zagotovitev učinkovitega izvrševanja je bistveno, da se lahko pristojni organi pri opravljanju cestnih preverjanj in po prehodnem obdobju prepričajo, da sta se vozni čas in čas počitka ustrezno upoštevala na dan preverjanja in v predhodnih 28 dneh.
- (15) Temeljna pravila o času vožnje je treba razjasniti in poenostaviti, da se omogoči učinkovito in enotno izvrševanje s pomočjo digitalnega tahografa, kakor je predvideno v Uredbi Sveta (EGS) št. 3821/85 z dne 20. decembra 1985 o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometu ⁽¹⁾ in v tej uredbi. Poleg tega bi si nadzorni organi držav članic prek stalnega odbora morali prizadevati doseči skupno stališče o izvajanju te uredbe.
- (16) Po pravilih Uredbe (EGS) št. 3820/85 se je izkazalo, da je mogoče načrtovati dnevne čase vožnje in odmore, ki vozniku omogočijo, da vozi predolgo brez polnega odmora, s čimer se zmanjša varnost v cestnem prometu in poslabšajo pogoji dela voznika. Zato je primerno zagotoviti, da so deljeni odmori določeni tako, da se preprečijo zlorabe.
- (17) Cilj te uredbe je izboljšati socialne razmere za zaposlene, ki jih zajema ta uredba, kakor tudi izboljšati splošno varnost v cestnem prometu. To se doseže z določbami, ki se nanašajo na najdaljši čas vožnje na dan, na teden in za obdobje dveh zaporednih tednov, določbo, ki voznika obvezuje, da si vzame redni tedenski čas počitka vsaj enkrat v dveh zaporednih tednih, in določbami, ki predpisujejo, da dnevni čas počitka ne sme biti v nobenem primeru krajši od neprekinjenega obdobja devetih ur. Ker te določbe zagotavljajo ustrezen počitek, ob hkratnem upoštevanju izkušenj s praksami izvrševanja v zadnjih letih, sistem nadomestil za skrajšani dnevni čas počitka ni več potreben.
- (18) Mnogi cestni prevozi znotraj Skupnosti na nekaterih delih vožnje vključujejo prevoz s trajektom ali po železnici. Zato bi bilo treba za take prevoze določiti jasne in primerne določbe o dnevnem času počitka in odmorih.
- (19) Glede na povečanje čezmejnega prevoza blaga in potnikov je zaradi varnosti v cestnem prometu ter povečanega izvrševanja cestnih preverjanj in preverjanj v prostorih podjetij zaželeno, da se uredijo vozni čas, čas počitka in odmori v drugih državah članicah ali tretjih državah in ugotovi, ali so se ustrezna pravila popolnoma in ustrezno upoštevala.

⁽¹⁾ UL L 370, 31.12.1985, str. 8. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 432/2004 (UL L 71, 10.3.2004, str. 3).

- (20) Odgovornost prevoznih podjetij bi se morala razširiti vsaj na prevozna podjetja, ki so pravne ali fizične osebe, in ne bi smela izključevati postopkov zoper fizične osebe, ki so storilci, pobudniki ali soudeleženci pri kršitvah te uredbe.
- (21) Vozniki, ki delajo za več prevoznih podjetij, morajo vsem podjetjem predložiti ustrezne informacije in jim tako omogočiti izpolnitev njihovih obveznosti po tej uredbi.
- (22) Za spodbujanje socialnega napredka in izboljšanja varnosti v cestnem prometu bi morala vsaka država članica ohraniti pravico do sprejemanja nekaterih ustreznih ukrepov.
- (23) Nacionalna odstopanja bi morala odražati spremembe v sektorju cestnega prevoza in biti omejena na tiste elemente, ki sedaj niso izpostavljeni konkurenčnim pritiskom.
- (24) Države članice bi morale določiti pravila za vozila, ki se uporabljajo za prevoz potnikov v linijskih prevozi, če linija ni daljša od 50 km. Ta pravila bi morala zagotoviti ustrezno zaščito glede dovoljenega časa vožnje in obveznih odmorov ter časov počitka.
- (25) Za učinkovito izvrševanje je zaželeno, da se vse redne notranje in mednarodne prevoze potnikov preverja z uporabo standardne nadzorne naprave.
- (26) Države članice bi morale določiti pravila za kazni, ki se uporabijo za kršitve te uredbe, in zagotoviti njihovo izvajanje. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne, odvračilne in nediskriminatorne. Možnost izločitve vozila iz prometa v primeru resnih kršitev je prav tako treba vključiti v skupno vrsto ukrepov, ki jih lahko sprejmejo države članice. Določbe iz te uredbe, ki se nanašajo na kazni ali postopke, ne bi smele vplivati na nacionalne predpise o dokaznem bremenu.
- (27) Za jasno in učinkovito izvrševanje je zaželeno zagotoviti enotne določbe o odgovornosti prevoznih podjetij in voznikov za kršitve te uredbe. Ta odgovornost lahko povzroči kazenske, civilne ali upravne kazni, glede na državo članico.
- (28) Ker cilja te uredbe, in sicer določitve jasnih skupnih pravil o času vožnje, odmorov in času počitka za voznike v cestnem prometu, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj zaradi potrebe po usklajenem ukrepanju lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načeloma subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.
- (29) Ukrepe za izvajanje te uredbe naj se sprejme v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾.
- (30) Ker so bile določbe o najnižji starosti določene v Direktivi 2003/59/ES ⁽²⁾ in jih je treba prenesti do leta 2009, so v tej uredbi potrebne le prehodne določbe glede najnižje starosti osebja.
- (31) Uredbo (EGS) št. 3821/85 bi bilo treba spremeniti, da se razjasni posebne obveznosti prevoznih podjetij in voznikov, spodbuja pravno varnost in olajša izvrševanje omejitev časa vožnje in časa počitka pri cestnih preverjanjih.
- (32) Uredbo (EGS) št. 3821/85 bi bilo treba prav tako spremeniti, da se zagotovi pravno varnost v zvezi z novimi datumi za uvedbo digitalnega tahografa in razpoložljivost voznikovih kartic.
- (33) Uvedba tahografa v skladu z Uredbo (ES) št. 2135/98 in s tem omogočanje elektronskega zapisovanja dejavnosti voznika na voznikovo kartico za obdobje 28 dni in vozila za obdobje 365 dni v prihodnje omogočata hitrejša in obsežnejša cestno preverjanje.
- (34) Direktiva 88/599/EGS ⁽³⁾ določa, da se pri cestnih preverjanjih pregleduje samo dnevne čase vožnje, dnevne čase počitka in odmore. Z uvedbo digitalnega tahografa se bodo podatki o vozniku in vozilu shranjevali elektronsko in omogočali elektronski pregled podatkov na kraju samem. To naj bi sčasoma omogočilo preprosto preverjanje rednega in skrajšanega dnevnega časa počitka, rednega in skrajšanega tedenskega časa počitka ter nadomestnega počitka.

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

⁽²⁾ Direktiva 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov, o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 in Direktive Sveta 91/439/EGS ter o razveljavitvi Direktive Sveta 76/914/EGS (UL L 226, 10.9.2003, str. 4) Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2004/66/ES (UL L 168, 1.5.2004, str. 35).

⁽³⁾ Direktiva Sveta 88/599/EGS z dne 23. novembra 1988 o standardnih postopkih nadzora nad izvajanjem Uredbe (EGS) št. 3820/85 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom in Uredbe (EGS) št. 3821/85 o zapisovalni oprepi v cestnem prometu (UL L 325, 29.11.1988, str. 55).

(35) Izkušnje kažejo, da je skladnost z določbami te uredbe in zlasti določenega najdaljšega časa voženj v obdobju dveh tednov mogoča le, če se izvaja učinkovito in uspešno preverjanje skupnega časa vožnje.

(36) Pravne določbe v zvezi z digitalnim tahografom bi se morale uporabljati v skladu s to uredbo, da bi zagotovili optimalno učinkovitost nadzora in izvajanja določenih socialnih določb v cestnem prometu.

(37) Uredbo (EGS) št. 3820/85 je treba zaradi jasnosti in racionalizacije razveljaviti in nadomestiti s to uredbo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

UVODNE DOLOČBE

Člen 1

Ta uredba določa pravila o času vožnje, odmori in času počitka za voznike, ki opravljajo prevoz blaga in potnikov po cesti, za uskladitev pogojev konkurence med vrstami prevoza v notranjem prometu, zlasti glede na cestni sektor, ter za izboljšanje pogojev dela in varnosti v cestnem prometu. Cilj določb te uredbe je tudi pospeševati boljše spremljanje in prakso izvrševanja držav članic ter boljše delovno prakso v sektorju cestnega prevoza.

Člen 2

1. Ta uredba se uporablja za prevoz po cesti:

- (a) blaga, kjer največja dovoljena masa vozil, skupaj s kakršnim koli priklopnikom ali polpriklopnikom, presega 3,5 tone; ali
- (b) potnikov z vozili, ki so zaradi svoje konstrukcije ali stalne opreme primerna za prevoz več kot devetih oseb, skupaj z voznikom, in so temu tudi namenjena.

2. Ta uredba se uporablja ne glede na državo, kjer je vozilo registrirano, za prevoz po cesti, ki se opravlja:

- (a) izključno znotraj Skupnosti; ali
- (b) med Skupnostjo, Švico in državami pogodbenicami Sporazuma o evropskem gospodarskem prostoru.

3. AETR, se uporablja namesto te uredbe za mednarodne cestne prevoze, ki se delno opravljajo zunaj območij, navedenih v odstavku 2, za:

- (a) vozila, registrirana v Skupnosti ali državah, ki so pogodbenice AETR, za celotno vožnjo;

- (b) vozila, registrirana v tretji državi, ki ni pogodbenica AETR, samo za del vožnje po ozemlju Skupnosti ali držav, ki so pogodbenice AETR.

Določbe AETR morajo biti usklajene z določbami te uredbe, da bi se glavne določbe te uredbe uporabljale za AETR v celoti za takšna vozila za vsak del vožnje, ki se opravi znotraj Skupnosti.

Člen 3

Ta uredba se ne uporablja za prevoz po cesti z:

- (a) vozili za prevoz potnikov v linijskih prevozi, če linija ni daljša od 50 km;
- (b) vozili z največjo dovoljeno hitrostjo, ki ne presega 40 kilometrov na uro;
- (c) vozili, ki jih imajo v lasti ali v najemu brez voznika oborožene sile, civilna zaščita, gasilci in sile, odgovorne za vzdrževanje javnega reda, če se prevoz opravlja kot posledica nalog, dodeljenih tem silam, in je pod njihovim nadzorom;
- (d) vozili, vključno z vozili za nekomercialni prevoz humanitarne pomoči, ki se uporabljajo v nujnih primerih ali reševalnih akcijah;
- (e) specializiranimi vozili, ki se uporabljajo za medicinske namene;
- (f) vozili, ki so specializirana za vleko vozil v okvari in delujejo v oddaljenosti 100 km od svoje baze;
- (g) vozili, s katerimi se opravljajo preizkusne vožnje za namene tehničnega razvoja, popravila ali vzdrževanja, ter novimi ali predelanimi vozili, ki še niso bila dana v uporabo;
- (h) vozili ali kombinacijami vozil z največjo dovoljeno maso, ki ne presega 7,5 ton in se uporabljajo za nekomercialni prevoz blaga;
- (i) komercialnimi vozili, ki imajo zgodovinski status v skladu z zakonodajo države članice, v kateri se vozijo, in ki se uporabljajo za nekomercialni prevoz potnikov ali blaga.

Člen 4

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „prevoz po cesti“ pomeni vsako vožnjo naloženega ali praznega vozila za prevoz potnikov ali blaga, ki v celoti ali delno poteka po javnih cestah;
- (b) „vozilo“ pomeni motorno vozilo, vlečno vozilo, priklopnik ali polpriklopnik ali kombinacijo teh vozil, ki so opredeljena na naslednji način:
 - „motorno vozilo“: vsako vozilo z močjo lastnega motorja, ki vozi po cesti, razen tirnega vozila, in ki se običajno uporablja za prevoz potnikov ali blaga,
 - „vlečno vozilo“: vsako vozilo z močjo lastnega motorja, ki vozi po cesti, razen tirnega vozila, in je posebej konstruirano za vleko, potiskanje ali premikanje priklopnikov, polpriklopnikov, orodij ali strojev,
 - „priklopnik“: vsako vozilo, ki je konstruirano za priklop na motorno ali vlečno vozilo,
 - „polpriklopnik“: priklopno vozilo brez sprednje osi, ki je priklopljeno tako, da bistveni del njegove teže in teže tovora nosi vlečno ali motorno vozilo;
- (c) „voznik“ pomeni vsako osebo, ki vozi vozilo, četudi le za krajši čas, ali je v vozilu na podlagi svojih delovnih obveznosti, da je po potrebi na voljo za vožnjo;
- (d) „odmor“ pomeni vsako obdobje, v katerem voznik ne sme voziti ali opravljati katerega koli drugega dela in ki je namenjeno izključno za oddih;
- (e) „drugo delo“ pomeni vse dejavnosti, ki so opredeljene kot delovni čas v členu 3(a) Direktive 2002/15/ES, razen vožnje, vključno s katerim koli delom za istega ali drugega delodajalca v sektorju prevoza ali zunaj njega;
- (f) „počitek“ pomeni vsako neprekinjeno obdobje, v katerem lahko voznik svobodno razpolaga s svojim časom;
- (g) „dnevni čas počitka“ pomeni dnevno obdobje, v katerem lahko voznik svobodno razpolaga s svojim časom, in zajema „redni dnevni čas počitka“ in „skrajšani dnevni čas počitka“;
 - „redni dnevni čas počitka“ pomeni vsako obdobje počitka, ki traja vsaj 11 ur. Druga možnost je, da se ta redni dnevni čas počitka izkoristi v dveh obdobjih, od katerih mora biti prvo neprekinjeno obdobje, ki traja vsaj 3 ure, drugo pa neprekinjeno obdobje, ki traja vsaj 9 ur,
 - „skrajšani dnevni čas počitka“ pomeni vsako obdobje počitka, ki traja vsaj 9 ur, vendar manj kot 11 ur;
- (h) „tedenski čas počitka“ pomeni vsak tedenski čas, v katerem lahko voznik svobodno razpolaga s svojim časom, in zajema „redni tedenski čas počitka“ in „skrajšani tedenski čas počitka“;
 - „redni tedenski čas počitka“ pomeni vsako obdobje počitka, ki traja vsaj 45 ur,
 - „skrajšani tedenski čas počitka“ pomeni vsako obdobje počitka, ki traja manj kot 45 ur in ki se lahko ob upoštevanju pogojev, določenih v členu 8 (6), skrajša na najmanj 24 zaporednih ur;
- (i) „teden“ pomeni obdobje od ponedeljka od 00.00 ure do nedelje do 24.00 ure;
- (j) „obdobje vožnje“ pomeni trajanje dejavnosti vožnje, zabeležene:
 - avtomatsko ali polavtomatsko na tahografu, kakor je opredeljeno v Prilogi I in Prilogi IB k Uredbi (EGS) št. 3821/85, ali
 - ročno, kakor to zahteva člen 16(2) Uredbe (EGS) št. 3821/85;
- (k) „dnevni čas vožnje“ pomeni skupni čas vožnje med koncem enega dnevnega časa počitka in začetkom naslednjega dnevnega časa počitka ali med dnevnim časom počitka in tedenskim časom počitka;
- (l) „tedenski čas vožnje“ pomeni skupni čas vožnje v enem tednu;
- (m) „največja dovoljena masa“ pomeni največjo dovoljeno obratovalno maso polno naloženega vozila;
- (n) „linijski prevozi potnikov“ pomenijo notranje in mednarodne prevoze, kot so določeni v členu 2 Uredbe Sveta (EGS) št. 684/92 z dne 16. marca 1992 o skupnih pravilih za mednarodni avtobusni prevoz potnikov ⁽¹⁾;
- (o) „vožnja z več vozniki“ pomeni situacijo, v kateri sta v vsakem obdobju vožnje med katerima koli dvema zaporednima dnevnima časoma počitka ali med dnevnim časom počitka in tedenskim časom počitka v vozilu vsaj dva voznika, ki vozita. Za prvo uro vožnje z več vozniki je prisotnost drugega voznika neobvezna, za preostanek obdobja pa obvezna;

⁽¹⁾ UL L 74, 20.3.1992, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristupu iz leta 2003.

- (p) „prevozno podjetje“ je vsaka fizična oseba, pravna oseba, združenje ali skupina oseb brez pravne osebnosti, ki dela za zaslužek ali ne, ali vsak uradni organ, ki ima lahko lastno pravno osebnost ali je odvisen od določenega organa oblasti, ki ima pravno osebnost, ki opravlja prevoz po cesti, bodisi za najem ali plačilo bodisi za svoj račun;
- (q) „čas vožnje“ je celotni čas vožnje od trenutka, ko voznik začne z vožnjo po času počitka ali odmora, do začetka časa počitka ali odmora. Čas vožnje je lahko neprekinjen ali prekinjen.

POGLAVJE II

POSADKE, ČAS VOŽNJE, ODMORI IN ČAS POČITKA

Člen 5

1. Najnižja starost sprevodnikov je 18 let.
2. Najnižja starost spremljevalcev je 18 let. Vendar pa lahko države članice znižajo najnižjo starost spremljevalcev na 16 let, pod pogojem, da:
 - (a) se prevoz po cesti opravlja znotraj območja ene države članice znotraj polmera 50 km od kraja, kjer je vozilo bazirano, vključno z lokalnimi upravnimi območji, katerih središče je znotraj tega polmera;
 - (b) je znižanje namenjeno poklicnemu usposabljanju; in
 - (c) je tako ravnanje v skladu z omejitvami, ki jih določajo nacionalna pravila države članice v zvezi z zaposlovanjem.

Člen 6

1. Dnevni čas vožnje ne presega devet ur.

Vendar pa se v enem tednu dnevni čas vožnje lahko največ dvakrat podaljša do največ 10 ur.

2. Tedenski čas vožnje ne presega 56 ur in ne povzroči prekoračitve najdaljšega tedenskega delovnega časa, določenega v Direktivi 2002/15/ES.
3. Skupni čas vožnje katerih koli dveh zaporednih tednov ne presega 90 ur.
4. Dnevni in tedenski čas vožnje vključujeta ves čas vožnje na območju Skupnosti ali tretje države.

5. Voznik kot drugo delo zapiše vsak čas prebit, kakor je opisano v členu 4(e), kakor tudi vsak čas, porabljen za vožnjo vozila, ki se uporablja za komercialne dejavnosti, ki ne spadajo na področje uporabe te uredbe, in zapiše ves čas razpoložljivosti, kakor je opredeljen v členu 15(3)(c) Uredbe (EGS) št. 3821/85, od svojega zadnjega dnevnega ali tedenskega časa počitka. Ti zapisi se vnesejo ročno na tahografski vložek, izpisek ali z uporabo naprave za ročno vnašanje v tahograf.

Člen 7

Po štirih urah in pol vožnje ima voznik najmanj 45-minutni neprekinjeni odmor, razen če ne začne s časom počitka.

Ta odmor se lahko nadomesti z vsaj 15-minutnimi odmorom, ki mu sledi najmanj 30-minutni odmor razdeljen v obdobju na takšen način, da je to v skladu z določbami iz prvega odstavka.

Člen 8

1. Voznik ima dnevni in tedenski čas počitka.
2. V vsakem obdobju 24 ur po koncu predhodnega dnevnega časa počitka ali tedenskega časa počitka voznik izkoristi nov dnevni čas počitka.
- Če del dnevnega časa počitka, ki je vključen v 24-urno obdobje, traja vsaj 9 ur, vendar manj kot 11 ur, se dnevni čas počitka šteje za skrajšani dnevni čas počitka.
3. Dnevni čas počitka se lahko podaljša na redni tedenski čas počitka ali skrajšani tedenski čas počitka.
4. Voznik ima lahko največ tri skrajšane dnevne čase počitka med katerima koli dvema tedenskima časoma počitka.
5. Z odstopanjem od odstavka 2 mora voznik, ki opravlja vožnjo z več vozniki, v 30 urah po koncu dnevnega ali tedenskega časa počitka vzeti nov dnevni čas počitka, ki traja najmanj 9 ur.

6. V katerih koli dveh zaporednih tednih ima voznik vsaj:

- dva redna tedenska časa počitka, ali
- en redni tedenski čas počitka in en skrajšani tedenski čas počitka, ki traja vsaj 24 ur. Vendar pa se skrajšanje nadomesti z enako dolgim obdobjem počitka v enem kosu pred koncem tretjega tedna po zadevnem tednu.

Tedenski čas počitka se začne najpozneje na koncu šestih 24-urnih obdobji od konca predhodnega tedenskega časa počitka.

7. Vsak počitek, ki je nadomestilo za skrajšani tedenski čas počitka, se prišteje k drugemu času počitka, ki traja vsaj devet ur.

8. Če se voznik tako odloči, lahko dnevni čas počitka in skrajšani tedenski čas počitka zunaj kraja, kjer je vozilo bazirano, preživi v vozilu, če ima ustrezno ležišče za vsakega voznika in če vozilo miruje.

9. Tedenski čas počitka, ki se začne v enem tednu in se nadaljuje v naslednjem tednu, se lahko prišteje h kateremu koli od teh dveh tednov, vendar ne k obema.

Člen 9

1. Z odstopanjem od člena 8 se lahko dnevni čas počitka prekine največ dvakrat z drugimi dejavnostmi, ki skupaj ne presegajo ene ure, če voznik spremlja vozilo na trajektu ali vlaku. Voznik mora imeti v času tega rednega dnevnega časa počitka možnost dostopa do ležišča na ladji ali ležalnega vagona.

2. Vsak čas, porabljen za potovanje na lokacijo, na kateri se prevzame vozilo, ki sodi na področje uporabe te uredbe, ali vrnitev s te lokacije, kadar vozilo ni na voznikovem domu niti v operativnem centru delodajalca, v katerem je voznik ponavadi baziran, se ne šteje za počitek ali odmor, razen če je voznik na trajektu ali vlaku in ima dostop do ležišča na ladji ali ležalnega vagona.

3. Vsak čas, ki ga voznik porabi med vožnjo vozila, ki ne sodi na področje uporabe te uredbe, k ali od vozila, ki sodi na področje uporabe te uredbe, ki ni voznikov dom ali operativni center delodajalca, v katerem je voznik ponavadi baziran, šteje kakor drugo delo.

POGLAVJE III

ODGOVORNOST PREVOZNIH PODJETIJ

Člen 10

1. Prevozno podjetje voznikom, ki so v njem zaposleni ali mu dani na voljo, ne sme izplačevati nikakršnih plačil, niti v obliki bonusov ali dodatkov k plači, ki so povezana s prevoženimi razdaljami in/ali količino prevoženega blaga, če so ta plačila take vrste, da ogrožajo varnost v cestnem prometu in/ali spodbujajo kršitve te uredbe.

2. Prevozno podjetje organizira delo voznikov iz odstavka 1 tako, da lahko vozniki upoštevajo Uredbo (EGS) št. 3821/85 in poglavje II te uredbe. Prevozno podjetje da vozniku ustrezna navodila in izvaja redne kontrole za zagotovitev upoštevanja Uredbe (EGS) št. 3821/85 in poglavja II te uredbe.

3. Prevozno podjetje je odgovorno za kršitve, ki jih povzročijo vozniki podjetja, tudi če je bila kršitev storjena na ozemlju druge države članice ali tretje države.

Brez poseganja v pravico držav članic, da prevozna podjetja štejejo za popolnoma odgovorna, lahko države članice to odgovornost pogojujejo s kršitvami odstavkov 1 in 2 s strani podjetja. Države članice lahko upoštevajo kakršne koli dokaze, ki izkazujejo, da prevozno podjetje utemeljeno ne more odgovarjati za storjeno kršitev.

4. Podjetja, pošiljatelji, špediterji, organizatorji potovanj, glavni izvajalci, podizvajalci in agencije za zaposlovanje voznikov zagotovijo, da pogodbeno dogovorjeni načrti časa prevoza upoštevajo to uredbo.

5. (a) Prevozno podjetje, ki uporablja vozila, opremljena z nadzorno napravo v skladu s Prilogo IB Uredbe (EGS) št. 3821/85 in ki spadajo na področje uporabe te uredbe:

(i) zagotovi, da se vsi ustrezni podatki prenesejo iz enote v vozilu in voznikove kartice tako pogosto, kot to določi država članica, in da se vsi ustrezni podatki prenesejo bolj pogosto, da zagotovi, da se prenesejo vsi podatki, ki zadevajo dejavnosti, ki jih opravlja to podjetje ali ki se opravljajo za to podjetje;

(ii) zagotovi, da se vsi preneseni podatki iz vozila in voznikove kartice hranijo najmanj dvanajst mesecev po evidentiranju in da so na zahtevo inšpektorja taki podatki dostopni bodisi neposredno bodisi na daljavo iz prostorov podjetja;

(b) za namene tega odstavka se „prenos“ razume v skladu z opredelitvijo iz točke (s) poglavja I Priloge IB Uredbe Sveta (EGS) št. 3821/85;

(c) najdaljše obdobje, v katerem se ustrezne podatke v skladu z (a)(i) prenese, lahko določi Komisija v skladu s postopkom iz člena 24(2).

POGLAVJE IV

IZJEME

Člen 11

Država članica lahko predvidi daljše najkrajše odmore in čase počitka ali krajše najdaljše čase vožnje od tistih, ki so določeni v členih 6 do 9, za prevoz po cesti, ki v celoti poteka na njenem ozemlju. Pri tem države članice upoštevajo ustrezne kolektivne ali druge pogodbe med socialnimi partnerji. Kljub temu pa se ta uredba še naprej uporablja za voznike, ki opravljajo mednarodne prevoze.

Člen 12

Voznik lahko odstopa od členov 6 do 9 do obsega, ki je potreben za zagotovitev varnosti oseb, vozila ali njegovega tovora, če s tem ne ogroža varnosti v cestnem prometu in če pripelje do primerne mesta, kjer lahko ustavi. Voznik navede razlog za tako odstopanje ročno na tahografskem vložku ali na izpisu ali v svojem urniku dela najpozneje ob prihodu na primerno mesto, kjer lahko ustavi.

Člen 13

1. Če to ne posega v cilje iz člena 1, lahko vsaka država članica na svojem ozemlju ali s soglasjem zadevnih držav na ozemlju drugih držav članic odobri izjeme od členov 5 do 9 in dovoli te izjeme, če so izpolnjeni posamezni pogoji, ki se uporabljajo za prevoz:

- (a) z vozili, ki jih imajo v lasti ali v najemu brez voznika za prevoz po cesti organi oblasti, ki ne konkurirajo zasebnim prevoznim podjetjem;
- (b) z vozili, ki jih uporabljajo ali najemajo brez voznika poljedelska, vrtnarska, gozdarska, živinorejska ali ribiška podjetja za prevažanje blaga v okviru lastne podjetniške dejavnosti znotraj območja s polmerom 100 km od kraja, v katerem je podjetje;
- (c) s kmetijskimi in gozdarskimi traktorji, ki se uporabljajo za kmetijske in gozdarske dejavnosti znotraj območja s polmerom 100 km od kraja, v katerem je podjetje, ki ima vozilo v lasti, najemu ali zakupu;
- (d) z vozili ali kombinacijami vozil z največjo dovoljeno maso vlečnega vozila, ki ne presega 7,5 tone in ki jih uporabljajo:
 - izvajalci univerzalnih storitev, kakor so opredeljeni v členu 2(13) Direktive 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštnih storitev v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve⁽¹⁾, za dostavo pošilk kot dela univerzalne storitve, ali
 - za prevoz materiala, opreme ali strojev za vozniško uporabo pri njegovem delu.

Ta vozila se lahko uporabljajo samo v območju s polmerom 50 km od kraja, v katerem je podjetje, če vožnja z vozilom ni glavna voznikova dejavnost;

- (e) z vozili, ki vozijo izključno na otokih, katerih površina ne presega 2 300 kvadratnih kilometrov in niso povezani

s preostalim državnim ozemljem z mostom, nasipom ali predorom, odprtim za motorna vozila;

- (f) z vozili za prevoz blaga v območju s polmerom 50 km od kraja, v katerem je podjetje, s pogonom na zemeljski plin ali utekočinjeni zemeljski plin ali na električni pogon, katerih največja dovoljena masa, skupaj z maso priklopnika ali polpriklopnika, ne presega 7,5 tone;
- (g) z vozili za učenje vožnje in opravljanje izpita za pridobitev voznškega dovoljenja ali spričevala o strokovni usposobljenosti, če se ne uporabljajo za komercialni prevoz blaga ali potnikov;
- (h) z vozili, ki se uporabljajo za vzdrževanje kanalizacije, za varovanje pred poplavamami, za preskrbo z vodo, plinom in elektriko, za vzdrževanje in nadzor cest ali za zbiranje in odstranjevanje odpadkov od vrat do vrat, za vzdrževanje telefonskih in telegrafskih napeljav, radijskega in televizijskega oddajanja ter odkrivanje radijskih in televizijskih oddajnikov ali sprejemnikov;
- (i) z vozili z 10 do 17 sedežev, ki se uporabljajo izključno za nekomercialni prevoz potnikov;
- (j) s specializiranimi vozili za prevažanje cirkuške opreme in opreme za zabaviščne parke;
- (k) s posebno opremljenimi vozili za mobilne projekte, ki se uporabljajo predvsem za izobraževanje v mirujočem stanju;
- (l) z vozili za odvažanje mleka s kmetij in za vračanje cistern za mleko ali mlečnih proizvodov, ki so namenjenih za živalsko krmo, na kmetije;
- (m) s specializiranimi vozili za prevažanje denarja in/ali dragocenih predmetov;
- (n) z vozili za odvoz živalskih odpadkov ali trupel živali, ki niso namenjeni za prehrano ljudi;
- (o) z vozili, ki se uporabljajo izključno na cestah znotraj vozlišč, kot so pristanišča, pristaniška razkladalšča in železniški terminali;
- (p) z vozili za prevoz živih živali s kmetij na lokalne trge in obratno ali s trgov v lokalne klavnice v premeru do 50 km.

⁽¹⁾ UL L 15, 21.1.1998, str. 14. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

2. Države članice Komisijo obvestijo o izjemah, odobrenih v skladu z odstavkom 1, in Komisija o njih obvesti druge države članice.

3. Če to ne posega v cilje iz člena 1 in je zagotovljena ustrezna zaščita voznikov, lahko država članica po odobritvi Komisije na svojem ozemlju odobri manjše izjeme pri uporabi te uredbe za vozila, ki se uporabljajo na vnaprej določenih območjih z gostoto prebivalstva manj kot 5 oseb na kvadratni kilometer, v naslednjih primerih:

- za notranje linijske prevoze potnikov, če njihov razpored potrjuje organi oblasti (v tem primeru so lahko dovoljene le izjeme glede odmorov), in
- za tiste notranje cestne prevoze blaga za svoj račun ali za najem ali plačilo, ki ne vplivajo na enotni trg in so potrebni za vzdrževanje določenih gospodarskih panog na zadevnem ozemlju, in kadar določbe te uredbe o izjemah predpisujejo omejitveni polmer do 100 km.

Prevoz po cesti na podlagi te izjeme lahko vključuje pot na območje z gostoto prebivalstva 5 oseb na kvadratni kilometer ali več le na koncu ali začetku vožnje. Vsi taki ukrepi so sorazmerni po svoji naravi in obsegu.

Člen 14

1. Če to ne posega v cilje iz člena 1, lahko države članice po odobritvi Komisije odobrijo izjeme od uporabe določb členov 6 do 9 za prevoze v izjemnih okoliščinah.
2. V nujnih primerih države članice lahko odobrijo začasno izjemo za obdobje, ki ne presega 30 dni, kar se nemudoma sporoči Komisiji.
3. Komisija obvesti druge države članice o vsaki izjemi, odobreni v skladu s tem členom.

Člen 15

Države članice zagotovijo, da za voznike vozil iz člena 3 (a) veljajo nacionalna pravila, ki zagotavljajo ustrezno zaščito glede dovoljenega časa vožnje in obveznih odmorov ter časa počitka.

POGLAVJE V

KONTROLNI POSTOPKI IN SANKCIJE

Člen 16

1. Če vozilo ni opremljeno z nadzorno napravo v skladu z Uredbo (EGS) št. 3821/85, se odstavek 2 in 3 tega člena uporabljata za:

- (a) notranje linijske prevoze potnikov; in

- (b) mednarodne linijske prevoze potnikov, katerih končne postaje so do 50 km zračne črte oddaljene od meje med dvema državama članicama in katerih dolžina linije ne presega 100 km.

2. Prevozno podjetje sestavi vozni red prevozov in urnik dela, v katerem sta za vsakega voznika navedena ime in kraj, kjer ima sedež, in vnaprej določen načrt različnih obdobj vožnje, drugega dela, odmorov in njegove razpoložljivosti.

Vsak voznik, ki se mu dodeli prevoz iz odstavka 1, ima s seboj izvleček iz urnika dela in kopijo voznega reda prevozov.

3. Urnik dela:

- (a) vključuje vse podrobnosti iz odstavka 2 za najkrajše obdobje, ki zajema predhodnih 28 dni; te podrobnosti je treba posodabljeni v rednih časovnih presledkih, katerih trajanje ne sme presegati enega meseca;
- (b) podpiše direktor prevoznega podjetja ali njegov pooblaščen zastopnik;
- (c) prevozno podjetje hrani eno leto po preteku obdobja, ki ga urnik zajema. Prevozno podjetje zadevnim voznikom na njihovo zahtevo izroči izpisek iz urnika; in
- (d) se predloži in preda na zahtevo pooblaščenega inšpektorja.

Člen 17

1. Države članice na podlagi standardnega obrazca iz Odločbe 93/173/EGS ⁽¹⁾ Komisiji sporočijo vse potrebne podatke in ji tako vsaki dve leti omogočijo pripravo poročila o izvajanju te uredbe in Uredbe (EGS) št. 3821/85 ter o razvoju na zadevnih področjih.

1. Te podatke se sporoči Komisiji najpozneje do 30. septembra v letu po koncu zadevnega dveletnega obdobja.

3. Poročilo navaja, kakšen učinek je bil dosežen z izjemami, predvidenimi v členu 13.

4. Komisija pošlje poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu v 13 mesecih po preteku zadevnega dveletnega obdobja.

⁽¹⁾ UL L 72, 25.3.1993, str. 33.

Člen 18

Države članice sprejmejo vse ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe.

Člen 19

1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabijo za kršitve te uredbe in Uredbe (EGS) št. 3821/85, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne, odvračilne in nediskriminatorne. Za nobeno kršitev te uredbe in Uredbe (EGS) št. 3821/85 se ne uporabi več kot ena kazen ali postopek. Države članice Komisijo uradno obvestijo o teh ukrepih in pravilih o kaznih do datuma iz drugega pododstavka člena 29. Komisija o tem obvesti druge države članice.

2. Država članica omogoči pristojnim organom, da naložijo kazen podjetju in/ali vozniku za kršitev te uredbe, ugotovljene na njenem ozemlju, za katero še ni bila naložena kazen, tudi če je bila kršitev storjena na ozemlju kake druge države članice ali tretje države.

Izjemoma lahko, če se ugotovi kršitev:

- ki ni bila storjena na ozemlju zadevne države članice, in
- ki jo je storilo podjetje s sedežem v ali voznik s krajem zaposlitve v drugi državi članici ali tretji državi,

država članica do 1. januarja 2009 namesto tega, da naloži kazen, sporoči dejstva o kršitvi pristojnemu organu v državi članici ali tretji državi, v kateri je sedež podjetja ali v kateri ima voznik kraj zaposlitve.

3. Kadar koli država članica začne postopek ali naloži kazen za posamezno kršitev, vozniku o tem predloži ustrezne pisne dokaze.

4. Države članice zagotovijo, da za kršitve te uredbe ali Uredbe (EGS) št. 3821/85 s strani podjetij ali povezanih pošiljateljev, špediterjev, organizatorjev potovanj, glavnih izvajalcev, podizvajalcev in agencij za zaposlovanje voznikov velja sistem sorazmernih kazni, ki lahko vključujejo finančne kazni.

Člen 20

1. Voznik hrani vse dokaze, ki mu jih predloži država članica v zvezi z naloženimi kaznimi ali začetkom postopkov do

takrat, ko ista kršitev te uredbe ne more več pripeljati do drugega postopka ali kazni v skladu s to uredbo.

2. Voznik na zahtevo predloži dokaze iz odstavka 1.

3. Voznik, ki je zaposlen ali je na razpolago več kot enemu prevoznemu podjetju, predloži zadostne podatke vsakemu podjetju in mu tako omogoči upoštevanje poglavja II.

Člen 21

Za obravnavanje primerov, za katere država članica meni, da je prišlo do kršitve te uredbe, ki je take vrste, da bi lahko ogrozila varnost v cestnem prometu, država pooblasti ustrezen organ za izločitev zadevnega vozila iz prometa, dokler se ne odpravi razlog za kršitev. Države članice lahko prisilijo voznika, da si vzame dnevni čas počitka. Države članice lahko, kjer je to primerno, tudi odvzamejo, začasno prekličejo ali omejijo licenco podjetja, če ima podjetje sedež v tisti državi članici, ali odvzamejo, začasno prekličejo ali omejijo vozniško dovoljenje voznika. Komisija v skladu s postopkom iz člena 24(2) razvije smernice za spodbujanje usklajene uporabe tega člena.

Člen 22

1. Države članice druga drugi pomagajo pri uporabi te uredbe in preverjanju skladnosti z njo.

2. Pristojni organi držav članic redno izmenjujejo vse podatke, ki so na voljo o:

(a) kršitvah pravil iz poglavja II, ki jih storijo nerezidenti, in vseh kaznih, ki so naložene za take kršitve;

(b) kaznih, ki jih naloži država članica svojim rezidentom za kršitve, ki jih storijo v drugih državah članicah.

3. Države članice redno pošiljajo ustrezne informacije o nacionalni razlagi in uporabi te uredbe Komisiji, ki da te informacije v elektronski obliki na voljo drugim državam članicam.

4. Komisija podpira dialog med državami članicami o nacionalni razlagi in uporabi te uredbe prek odbora iz člena 24(1).

Člen 23

Skupnost začne vsa pogajanja s tretjimi državami, ki se izkažejo za potrebna za izvajanje te uredbe.

Člen 24

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen v skladu s členom 18 (1) Uredbe (EGS) št. 3821/85.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 3 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju člena 8 Sklepa.
3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 25

1. Komisija na zahtevo države članice ali na lastno pobudo:
 - (a) preuči primere, kjer prihaja do razlik pri uporabi in izvrševanju katere koli izmed določb te uredbe, zlasti glede časa vožnje, odmorov in časov počitka;
 - (b) podrobneje pojasni določbe te uredbe za spodbujanje skupnega pristopa.
2. V primerih iz odstavka 1 Komisija sprejme odločitev o priporočenem pristopu v skladu s postopkom iz člena 24(2). Komisija svojo odločitev sporoči Evropskemu parlamentu, Svetu in državam članicam.

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 26

Uredba (EGS) št. 3821/85 se spremeni:

1. člen 2 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 2

V tej uredbi se uporabljajo opredelitve pojmov iz člena 4 Uredbe (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom in spremembi uredb Sveta (EGS) št. 3821/85 in (ES) št. 2135/98 (*).

(*) UL L 102, 11.4.2006, str. 1“.

2. odstavki 1, 2 in 3 člena 3 se nadomestijo z naslednjim:

„1. Tahograf (nadzorna naprava) se vgradi in uporablja v vozilih, ki so registrirana v državi članici in se uporabljajo za prevoz oseb ali blaga po cesti, razen v vozilih iz člena 3 Uredbe (ES) št. 561/2006. Vozila iz člena 16(1) Uredbe (ES) št. 561/2006 in vozila, ki so bila izvzeta iz področja uporabe Uredbe (EGS) št. 3820/85, ki

pa niso več izvzeta na podlagi Uredbe (ES) št. 561/2006, pa se morajo do 31. decembra 2007 uskladiti s to zahtevo.

2. Države članice lahko vozila, ki so navedena v členu 13(1) in (3) Uredbe (ES) št. 561/2006, izvzamejo iz uporabe te uredbe.

3. Države članice lahko po predhodnem dovoljenju Komisije izvzamejo iz uporabe te uredbe vozila za prevoze iz člena 14 Uredbe (ES) št. 561/2006.“;

3. odstavek 2 člena 14 se nadomesti z naslednjim:

„2. Podjetje hrani tahografske vložke in izpise, kadar koli so bili izpisi narejeni v skladu s členom 15(1), v časovnem zaporedju in čitljivi obliki vsaj eno leto po njihovi uporabi in kopije na njihovo zahtevo izroči zadevnim voznikom. Podjetje prav tako izroči kopije prenesenih podatkov iz voznikovih kartic zadevnim voznikom na njihovo zahtevo in tiskane izpise teh kopij. Tahografske vložke, izpise in prenesene podatke je treba predložiti ali predati na zahtevo vsakega pooblaščenega inšpektorja.“;

4. člen 15 se spremeni:

— v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

„Če je voznikova kartica poškodovana, pokvarjena ali ni v posesti voznika, voznik:

- (a) na začetku vožnje izpiše podrobne podatke o vozilu, ki ga vozi, in na ta izpis vpiše:

- (i) podatke, ki omogočijo identifikacijo voznika (ime, voznikova kartica ali številka vozniškega dovoljenja), vključno s svojim podpisom;

- (ii) obdobja iz točk (b), (c) in (d) druge alinee odstavka 3;

- (b) na koncu vožnje izpiše podatke, ki se nanašajo na časovna obdobja, ki jih zapiše nadzorna naprava, evidentira vsa obdobja drugega dela, razpoložljivosti in počitka, ki so se zgodili od izdelave izpisa na začetku vožnje in jih ni zapisal tahograf, in označi na ta dokument podatke, ki omogočajo voznikovo identifikacijo (ime, voznikova kartica ali številka vozniškega dovoljenja), vključno s podpisom voznika.“;

- drugi pododstavek odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

„Če voznik zaradi morebitne oddaljenosti od vozila ne more primerno uporabljati vgrajene naprave, se časovna obdobja iz točk (b), (c) in (d) druge alinee odstavka 3:

- (a) če je vozilo opremljeno s tahografom v skladu s Prilogo I, vpišejo na tahografski vložek ročno, avtomatsko ali na drug način tako, da so čitljiva in se tahografski vložek ne umaže; ali
- (b) če je vozilo opremljeno s tahografom v skladu s Prilogo IB, vpišejo na voznikovo kartico z uporabo naprave za ročno vpisovanje, ki je v tahografu.

Če je v vozilu, ki ima vgrajen tahograf v skladu s Prilogo IB, več voznikov, vsak voznik zagotovi, da je njegova voznikova kartica vstavljena v ustrezno režo v tahografu.“;

- točki (b) in (c) odstavka 3 se nadomestita z naslednjim:

„(b) ‚drugo delo‘ pomeni vsako dejavnost razen vožnje, kot so opredeljena v členu 3 (a) Direktive 2002/15/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2002 o urejanju delovnega časa oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu (*), in tudi vsako delo za istega ali drugega delodajalca znotraj prevozniškega sektorja ali zunaj njega ter ga je treba zapisati pod oznako “;

- (c) ‚čas pripravljenosti‘, opredeljen v členu 3 (b) Direktive 2002/15/ES, je treba zapisati pod oznako “;

(*) UL L 80, 23.3.2002, str. 35.

- odstavek 4 se črta;

- odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. (a) Če voznik vozi vozilo, ki je opremljeno s tahografom v skladu s Prilogo I, mora voznik na zahtevo inšpektorja predložiti:

- (i) tahografske vložke za tekoči teden in tiste, ki jih je voznik uporabljal v predhodnih 15 dneh;

- (ii) voznikovo kartico, če jo ima; in

- (iii) vse ročne zapise in izpise, izdelane v tekočem tednu in v predhodnih 15 dneh, kot to zahtevata ta uredba in Uredba (ES) št. 561/2006.

Vendar pa po 1. januarju 2008 časovna obdobja iz (i) in (iii) pokrivajo tekoči dan in predhodnih 28 dni.

- (b) Če voznik vozi vozilo, ki je opremljeno s tahografom v skladu s Prilogo IB, mora voznik na zahtevo inšpektorja predložiti:

- (i) voznikovo kartico, katere imetnik je;

- (ii) vse ročne zapise in izpise, izdelane v tekočem tednu in v predhodnih 15 dneh, kot to zahtevata ta uredba in Uredba (ES) št. 561/2006; in

- (iii) tahografske vložke, ki ustrezajo istemu obdobju, kot je obdobje iz prejšnjega pododstavka, v katerem je vozil vozilo z vgrajenim tahografom v skladu s Prilogo I.

Vendar pa po 1. januarju 2008 časovna obdobja iz (ii) pokrivajo tekoči dan in predhodnih 28 dni.

- (c) Pooblaščen inšpektor lahko skladnost z Uredbo (ES) št. 561/2006 preveri z analizo tahografskih vložkov, z analizo prikazanih ali izpisanih podatkov, ki jih je tahograf zapisal, ali z analizo voznikove kartice ali, če te ni, z analizo katerega koli drugega spremnega dokumenta, ki utemeljuje neskladnost z eno izmed določb, kot so tiste, navedene v členu 16(2) in (3).“.

Člen 27

Uredba (ES) št. 2135/98 se spremeni:

1. člen 2(1)(a) se nadomesti z naslednjim:

„1. (a) Od dvajsetega dne po objavi Uredbe (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom in spremembi uredb Sveta (EGS) št. 3821/85 in (ES) št. 2135/98 (*) morajo biti vozila, ki so prvič dana v promet, opremljena s tahografom v skladu z zahtevami Priloge IB k Uredbi (EGS) št. 3821/85.“;

(*) UL L 102, 11.4.2006, str. 1“.

2. odstavek 2 člena 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da so najpozneje dvajseti dan po objavi Uredbe (ES) št. 561/2006 sposobne izdajati voznirove kartice.“.

Člen 28

Uredba (EGS) št. 3820/85 se razveljavi in nadomesti s to uredbo.

Ne glede na to se odstavki 1, 2 in 4 člena 5 Uredbe (EGS) št. 3820/85 še naprej uporabljajo do datumov, določenih v členu 15(1) Direktive 2003/59/ES.

Člen 29

Ta uredba začne veljati 11. aprila 2007, z izjemo členov 10(5), 26(3) in (4) ter 27, ki začnejo veljati 1. maja 2006.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 15. marca 2006

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BORRELL FONTELLES

Za Svet
Predsednik
H. WINKLER

IZJAVA

Komisija in države članice si prizadevajo zagotoviti, da so v roku dveh let po začetku veljavnosti te uredbe določbe AETR usklajene z določbami te uredbe. V kolikor do takšne uskladitve ne pride v tem roku, Komisija predlaga ustrezne ukrepe v zvezi s tem.

Direktiva 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta**z dne 15. marca 2006****o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ter o spremembi Direktive 2004/35/ES**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾, glede na skupno besedilo, ki ga je odobril Spravni odbor dne 8. decembra 2005,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Sporočilo Komisije z naslovom „Varno izvajanje rudarskih dejavnosti: izkušnje iz nedavnih rudarskih nesreč“ določa kot enega od svojih prednostnih ukrepov pobudo za urejanje ravnanja z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti. Ta ukrep je namenjen kot dopolnilo pobudam v skladu z Direktivo 2003/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2003 o spremembi Direktive Sveta 96/82/ES o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi ⁽⁴⁾, kakor tudi pripravi dokumenta o najboljših razpoložljivih tehnologijah glede ravnanja z rudarsko jalovino in jalovino, ki nastaja pri bogatenju, v okviru Direktive Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja ⁽⁵⁾.

- (2) V svoji resoluciji z dne 5. julija 2001 ⁽⁶⁾ o tem sporočilu se je Evropski parlament odločno strinjal s potrebo po direktivi o odpadkih iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti pridobivanja mineralnih surovin.

- (3) Sklep št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti ⁽⁷⁾ določa kot cilj glede odpadkov, ki se še vedno proizvajajo, da se mora zmanjšati njihova nevarnost in da morajo predstavljati čim manjše tveganje, da je treba dajati prednost predelavi in zlasti recikliranju, da je treba količino odpadkov, namenjenih za odlaganje, zmanjšati na najmanjšo možno mero ter varno odstraniti in da je treba odpadke, namenjene za odlaganje, obdelati čim bližje kraju njihovega nastanka, če to ne vpliva na manjšo učinkovitost postopkov ravnanja z odpadki. Hkrati Sklep št. 1600/2002/ES kakor prednostni ukrep glede naravnih in drugih nesreč predpisuje razvoj ukrepov za pomoč pri preprečevanju nevarnosti večjih nesreč s posebnim poudarkom na nevarnostih, ki izhajajo iz rudarstva, ter razvoj ukrepov glede rudarskih odpadkov. Sklep št. 1600/2002/ES prav tako določa prednostni ukrep spodbujanja trajnostnega upravljanja rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti, da se zmanjša njihov vpliv na okolje.

- (4) V skladu s cilji okoljske politike Skupnosti je treba določiti minimalne zahteve, da se v največji meri prepreči ali zmanjša škodljive učinke na okolje ali zdravje ljudi, ki jih povzroča ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti, kakor so jalovina, ki nastane pri bogatenju (tj. trdni odpadni ostanki ali mulj, ki nastanejo pri bogatenju mineralnih snovi z različnimi postopki), rudarska jalovina in odkrivka (tj. material, ki se ga v postopku dostopa do rude ali rudnega telesa prestavlja, vključno s stopnjo priprave) ter vrhnja plast tal (tj. zgornja plast tal), če ti predstavljajo odpadke v skladu z ustrezno opredelitvijo iz Direktive Sveta 75/442/EGS z dne 15. julija 1975 o odpadkih ⁽⁸⁾.

- (5) V skladu z odstavkom 24 Johannesburgskega načrta o izvajanju trajnostnega razvoja, ki je bil sprejet v okviru

⁽¹⁾ UL C 80, 30.3.2004, str. 35.

⁽²⁾ UL C 109, 30.4.2004, str. 33.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 31. marca 2004 (UL C 103 E, 29.4.2004, str. 451), Skupno stališče Sveta z dne 12. aprila 2005 (UL C 172 E, 12.7.2005, str. 1) in Stališče Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 18. januarja 2006 in Sklep Sveta z dne 30. januarja 2006.

⁽⁴⁾ UL L 345, 31.12.2003, str. 97.

⁽⁵⁾ UL L 257, 10.10.1996, str. 26. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 166/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 33, 4.2.2006, str. 1).

⁽⁶⁾ UL C 65 E, 14.3.2002, str. 382.

⁽⁷⁾ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

⁽⁸⁾ UL L 194, 25.7.1975, str. 39. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

- Organizacije združenih narodov na Svetovnem vrhu o trajnostnem razvoju leta 2002, je treba zaščititi bazo naravnih virov ekonomskega in socialnega razvoja ter s trajnostnim in celovitim upravljanjem z bazo naravnih virov obrniti sedanji trend degradacije naravnih virov.
- (6) V skladu s tem mora ta direktiva obravnavati ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti na kopnem, to so odpadki, ki nastanejo pri raziskovanju, pridobivanju (vključno s stopnjo priprave), bogatenju in skladiščenju mineralnih surovin ter pri obratovanju kamnolomov. Vendar pa mora to ravnanje odražati načela in prednostne naloge, kakor jih določa Direktiva 75/442/EGS, ki se v skladu s svojim členom 2(1)(b)(iii) še naprej uporablja za vse vidike ravnanja z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti, ki jih ne ureja ta direktiva.
- (7) Da bi se izognili podvajanju in nesorazmernim upravnim zahtevam, je področje uporabe te direktive treba omejiti na tiste posebne dejavnosti, ki veljajo za prednostne pri doseganju njenih ciljev.
- (8) V skladu s tem določbe te direktive ne veljajo za tiste tokove odpadkov, ki – četudi so nastali med postopki pridobivanja ali bogatenja mineralnih snovi – niso neposredno povezani s postopkom pridobivanja ali bogatenja, npr. živilski odpadki, odpadna olja, izrabljena vozila, iztrošene baterije in akumulatorji. Ravnanje s takimi odpadki naj bi opredelile določbe Direktive 75/442/EGS ali Direktive Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih ⁽¹⁾ ali druga ustrezna zakonodaja Skupnosti, kakor velja za odpadke, ki nastanejo na lokaciji raziskovanja, pridobivanja ali bogatenja in so prepeljeni na lokacijo, ki po tej direktivi ne velja za objekt za ravnanje z odpadki.
- (9) Ta direktiva se prav tako ne uporablja za odpadke, ki nastanejo pri raziskovanju, pridobivanju ali bogatenju mineralnih surovin na morju, ali za injiciranje vode in ponovno injiciranje izčrpane podzemne vode, medtem ko za inertne odpadke, nenevarne odpadke, ki nastanejo pri raziskovanju, za neonesnažena tla in odpadke, ki nastanejo pri pridobivanju, predelavi in skladiščenju šote, zaradi njihovega manjšega tveganja za okolje velja le v omejenem obsegu. Države članice lahko zmanjšajo ali opustijo določene zahteve za nenevarne odpadke, ki niso inertni. Vendar pa te izjeme ne veljajo za objekte za ravnanje z odpadki kategorije A.
- (10) Četudi ta direktiva ureja ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti, ki so lahko radioaktivni, pa ne zajema vidikov, ki se nanašajo posebej na radioaktivnost, ki so predmet obravnave po Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo (Euratom).
- (11) Da bi ostale zveste načelom in prednostnim ciljem iz Direktive 75/442/EGS in zlasti členoma 3 in 4 Direktive, morajo države članice zagotoviti, da upravljavci, ki se ukvarjajo z rudarskimi in drugimi ekstraktivnimi dejavnostmi, sprejmejo vse potrebne ukrepe, da v največji možni meri preprečijo ali zmanjšajo morebitne škodljive učinke, dejanske ali možne, na okolje ali zdravje ljudi, ki jih povzroča ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti.
- (12) Ti ukrepi morajo med drugim temeljiti na konceptu najboljših razpoložljivih tehnologij, kakor jih opredeljuje Direktiva 96/61/ES, pri uporabi teh tehnologij pa morajo države članice določiti, kako je mogoče upoštevati tehnične lastnosti objekta za ravnanje z odpadki, njegovo umestitev v prostor in krajevne okoljske razmere.
- (13) Države članice morajo zagotoviti, da upravljavci v rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnostih pripravijo ustrezne načrte ravnanja z odpadki za preprečevanje ali zmanjševanje, obdelavo, predelavo in odlaganje rudarskih odpadkov. Ti načrti morajo biti strukturirani tako, da zagotovijo ustrezno načrtovanje možnosti ravnanja z odpadki, z namenom kar najbolj zmanjšati nastajanje odpadkov in njihovo škodljivost ter spodbujati predelavo odpadkov. Poleg tega je treba odpadke iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti razvrščati glede na njihovo sestavo, s čimer se v največji možni meri zagotovi predvidljivo reagiranje odpadkov.
- (14) Za zmanjšanje nevarnosti nesreč in za zagotavljanje visoke stopnje varovanja okolja in zdravja ljudi morajo države članice zagotoviti, da vsak upravljavec objekta za ravnanje z odpadki kategorije A sprejme in izvaja politiko preprečevanja večjih nesreč z odpadki. V smislu preventivnih ukrepov to pomeni oblikovanje sistema varnega upravljanja, načrtov za ukrepanje ob nesrečah ter posredovanje varnostnih informacij osebam, ki bi bile ob večji nesreči najverjetneje prizadete. V primeru nesreče morajo biti upravljavci zavezani, da pristojnim organom posredujejo vse ustrezne informacije, potrebne za ublažitev dejanske ali možne okoljske škode. Te posebne zahteve ne veljajo za tiste objekte za ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti, ki spadajo v področje uporabe Direktive 96/82/ES.
- ⁽¹⁾ UL L 182, 16.7.1999, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.

- (15) Objekt za ravnanje z odpadki se v kategorijo A ne uvrsti zgolj na podlagi tveganj za varnost in varovanje zdravja delavcev v rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnostih, ki ju ureja druga zakonodaja Skupnosti, zlasti direktivi 92/91/EGS ⁽¹⁾ in 92/104/EGS ⁽²⁾.
- (16) Zaradi posebne narave ravnanja z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti je treba uvesti posebne postopke za vlogo in dovoljenje glede objektov za ravnanje z odpadki, ki sprejemajo takšne odpadke. Hkrati morajo države članice sprejeti potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da pristojni organi v rednih časovnih presledkih ponovno preverijo in po potrebi posodobijo pogoje dovoljenja.
- (17) Države članice morajo biti obvezane, da v skladu s Konvencijo UNECE o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah z dne 25. junija 1998 (Aarhuška konvencija) zagotovijo, da je javnost obveščena o vlogi za dovoljenje za ravnanje z odpadki in da potekajo posvetovanja z zadevno javnostjo, preden se izda dovoljenje za ravnanje z odpadki.
- (18) Treba je jasno določiti zahteve, ki jih morajo izpolnjevati objekti za ravnanje z odpadki, ki sprejemajo odpadke iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti glede lokacije, upravljanja, nadzorovanja, zapiranja ter preventivnih in zaščitnih ukrepov za kratkoročno in dolgoročno varovanje okolja pred vsakršno nevarnostjo, predvsem pred onesnaževanjem podzemne vode s pronicanjem izcedne vode v tla.
- (19) Treba je jasno opredeliti objekte za ravnanje z odpadki kategorije A, ki sprejemajo odpadke iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti, ob upoštevanju verjetnih učinkov morebitnega onesnaženja, do katerega bi prišlo zaradi obratovanja takšnih objektov ali zaradi nesreče, pri kateri bi prišlo do izpusta odpadkov iz takšnih objektov.
- (20) Odpadki, ki se jih vrača v odkopane prostore, bodisi zaradi njihove sanacije bodisi zaradi gradbenih namenov, povezanih s postopki izkoriščanja mineralnih surovin, kakor je gradnja ali vzdrževanje v odkopanih prostorih, dostopnih poti za stroje, transportnih poti, neprepustnih pregrad, varnostnih pregrad ali nasipov, morajo prav tako biti predmet določenih zahtev, da se zaščitijo površinske in podzemne vode, zagotovi stabilnost takšnih odpadkov ter zagotovi primerno spremljanje po prenehanju takšnih dejavnosti. V skladu s tem takšni odpadki niso predmet zahtev te direktive, ki se nanaša izključno na „objekte za ravnanje z odpadki“, z izjemo zahtev iz posebnih določb o odkopanih prostorih.
- (21) Zaradi zagotavljanja pravilne gradnje in vzdrževanja objektov za ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti morajo države članice sprejeti ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da načrtovanje, umeščanje v prostor in upravljanje takšnih objektov izvajajo strokovno usposobljene osebe. Treba je zagotoviti, da usposabljanje in pridobljeno znanje upravljavcem in osebju zagotavljata potrebno usposobljenost. Pristojni organi se morajo prepričati, da upravljavci upoštevajo potrebne ukrepe pri izgradnji in vzdrževanju novih objektov za ravnanje z odpadki ali pri širitvi ali spreminjanju obstoječih objektov za ravnanje z odpadki, vključno v fazi po zaprtju.
- (22) Treba je oblikovati postopke spremljanja med obratovanjem objektov za ravnanje z odpadki in v fazi po njihovem zaprtju. Obdobje spremljanja in nadzora objekta za ravnanje z odpadki kategorije A po njegovem zaprtju je treba določiti sorazmerno s tveganjem, ki ga predstavlja posamezni objekt za ravnanje z odpadki, podobno kot določa Direktiva 1999/31/ES.
- (23) Treba je določiti kdaj in kako se zapre objekt za ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ter določiti obveznosti in odgovornosti, ki jih ima upravljavec v obdobju po zaprtju.
- (24) Države članice morajo od upravljavcev v rudarski in drugih ekstraktivnih dejavnostih zahtevati, da izvajajo nadzor nad spremljanjem in upravljanjem, da preprečijo onesnaževanje voda in tal ter prepoznajo morebitne škodljive učinke, ki bi jih njihovi objekti za ravnanje z odpadki lahko imeli na okolje ali zdravje ljudi. Za čim večje zmanjšanje onesnaževanja vode mora odlaganje odpadkov v sprejemno vodno telo potekati v skladu z Direktivo 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike ⁽³⁾. Nadalje je treba koncentracije cianida in cianidnih spojin iz nekaterih rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti v usedalnih bazenih jalovine zaradi njihovih škodljivih in strupenih učinkov zmanjšati na najmanjšo možno mero z uporabo najboljših razpoložljivih tehnologij. Temu primerno je v skladu s to direktivo in za preprečitev takšnih učinkov treba določiti največje dovoljene koncentracije.
- (25) Upravljalci objektov za ravnanje z odpadki, ki sprejemajo odpadke iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti bi morali položiti finančno ali podobno garancijo v skladu s postopki, ki jih določijo države članice, s čimer zagotovijo, da bodo izpolnjene vse obveznosti, ki izhajajo iz dovoljenja, vključno s tistimi, ki se nanašajo na zaprtje in upravljanje objekta za ravnanje z odpadki po zaprtju. Finančna garancija bi morala
-
- ⁽¹⁾ Direktiva Sveta 92/91/EGS z dne 3. novembra 1992 o minimalnih zahtevah za izboljšanje varnosti in zdravja pri delu za delavce v dejavnostih pridobivanja rudnin z vrtanjem (enajsta posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) (UL L 348, 28.11.1992, str. 9).
- ⁽²⁾ Direktiva Sveta 92/104/EGS z dne 3. decembra 1992 o minimalnih zahtevah za izboljšanje varnosti in zdravja delavcev v dejavnostih površinskega in podzemnega pridobivanja rudnin (dvanajsta posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) (UL L 404, 31.12.1992, str. 10).
-
- ⁽³⁾ UL L 327, 22.12.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Odločbo št. 2455/2001/ES (UL L 331, 15.12.2001, str. 1).

- zadostovati za kritje stroškov sanacije objekta zemljišča, na katerega vpliva objekt za ravnanje z odpadki, kar vključuje sam objekt za ravnanje z odpadki, kot je opisano v načrtu za ravnanje z odpadki, pripravljenim v skladu s členom 5 in zahtevanim z dovoljenjem iz člena 7, ki bi jo izvedla ustrezno usposobljena in neodvisna tretja oseba. Tako garancijo je treba zagotoviti pred začetkom odlaganja v objektu za ravnanje z odpadki in jo je treba periodično prilagajati. Hkrati je v skladu z načelom plačila povzročitelja obremenitve in Direktivo 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode⁽¹⁾ potrebno pojasniti, da so upravljavci objekta za ravnanje z odpadki, ki sprejema odpadke iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti, ustrezno odgovorni glede okoljske škode, ki jo povzroči njihova dejavnost, ali neposredne nevarnosti povzročitve take škode.
- (26) V primeru obratovanja objekta za ravnanje z odpadki, ki sprejema odpadke iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti in ki ima lahko pomembne škodljive čezmejne učinke na okolje ali predstavlja kakršna koli iz tega izhajajoča tveganja za zdravje ljudi na ozemlju druge države članice, je treba določiti skupni postopek, ki olajša posvetovanje med sosednjimi državami. To je treba narediti zaradi zagotavljanja ustrezne izmenjave informacij med organi in ustrezne obveščenosti javnosti o vseh takšnih objektih za ravnanje z odpadki, ki bi lahko imeli škodljive učinke za okolje druge države članice.
- (27) Države članice morajo zagotoviti, da pristojni organi organizirajo učinkovit sistem inšpekcijskega nadzora ali drugih nadzornih ukrepov glede objektov za ravnanje z odpadki, ki sprejemajo odpadke iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti. Brez poseganja v obveznosti upravljavca, ki izhajajo iz dovoljenja, je treba pred začetkom odlaganja opraviti inšpekcijski nadzor, ki preveri, ali so bili upoštevani pogoji iz dovoljenja. Hkrati morajo države članice zagotoviti, da upravljavci in njihovi nasledniki vodijo ažurno evidenco zapisov o takšnih objektih za ravnanje z odpadki ter da upravljavci svojim naslednikom prenesejo informacije glede stanja objekta za ravnanje z odpadki in njegovega obratovanja.
- (28) Države članice Komisiji redno poročajo o izvajanju te direktive, vključno z informacijami o nesrečah ali neposrednih nevarnostih nesreč. Na podlagi teh poročil Komisija poroča Evropskemu parlamentu in Svetu.
- (29) Države članice morajo sprejeti določbe o kaznih v primeru kršitve te direktive in zagotoviti njihovo izvajanje. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (30) Države članice morajo zagotoviti popis zaprtih objektov za ravnanje z odpadki na njihovem ozemlju, vključno z zapuščenimi lokacijami, da bi se lahko ugotovilo tiste, ki povzročajo resne negativne vplive na okolje oziroma bi lahko v kratkoročnem ali srednjeročnem obdobju postale resna grožnja zdravju ljudi ali okolju. Takšen popis bo predstavljal podlago za ustrezen program ukrepov.
- (31) Komisija mora zagotoviti ustrezno izmenjavo znanstvenih in tehničnih informacij o načinu izvajanja popisa zaprtih objektov za ravnanje z odpadki na ravni držav članic ter o razvoju metodologij za pomoč državam članicam pri upoštevanju te direktive glede sanacije zaprtih objektov za ravnanje z odpadki. Nadalje je treba zagotoviti izmenjavo informacij o najboljših razpoložljivih tehnologijah znotraj držav članic in med njimi.
- (32) Za dosledno uporabo člena 6 Pogodbe se zahteve v zvezi z varstvom okolja vključijo v izvajanje politik in dejavnosti Skupnosti za spodbujanje trajnostnega razvoja.
- (33) Ta direktiva bi lahko bila uporabno orodje za upoštevanje pri preverjanju, ali projekti, ki jih financira Skupnost v okviru razvojne pomoči, vključujejo potrebne ukrepe za preprečevanje ali čim večje zmanjšanje morebitnih negativnih učinkov na okolje. Takšen pristop je skladen s členom 6 Pogodbe, zlasti glede vključevanja zahtev varstva okolja v politiko Skupnosti na področju razvojnega sodelovanja.
- (34) Cilja te direktive, ki je izboljšanje ravnanja z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti, države članice ne morejo zadovoljivo doseči same, ker napačno ravnanje z odpadki lahko povzroči čezmejno onesnaženje. V skladu z načelom plačila povzročitelja obremenitve je med drugim treba upoštevati morebitno okoljsko škodo, ki jo lahko povzročijo odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti, različne nacionalne uporabe tega načela pa lahko povzročijo znatna neskladja med finančnimi bremenimi gospodarskih subjektov. Nadalje obstoj različnih nacionalnih politik o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ovira cilj zagotovitve minimalne stopnje varnega in odgovornega ravnanja s takšnimi odpadki in povečanja njihove predelave v celotni Skupnosti. Ker se torej zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepa ta cilj lažje doseže na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz tega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje tega cilja.

(¹) UL L 143, 30.4.2004, str. 56.

- (35) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾.
- (36) Obratovanje objektov za ravnanje z odpadki, ki obratujejo v trenutku prenosa te direktive, je treba urediti, da se v določenem časovnem roku zagotovi potrebne ukrepe za njihovo prilagoditev zahtevam te direktive.
- (37) V skladu z odstavkom 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljšem pripravi zakonodaje ⁽²⁾ se države članice spodbuja, da za svoje potrebe in v interesu Skupnosti izdelajo in objavijo lastne tabele, ki naj kolikor nazorno je to mogoče prikažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos v nacionalno pravo –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Vsebina

Ta direktiva zagotavlja ukrepe, postopke in smernice za preprečevanje ali zmanjševanje, kolikor je mogoče, škodljivih učinkov na okolje, zlasti vode, zrak, tla, živalstvo, rastlinstvo in pokrajino ter kakršnih koli iz tega izhajajočih tveganj za zdravje ljudi, ki nastanejo kot posledica ravnanja z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti.

Člen 2

Področje uporabe

- Ob upoštevanju odstavkov 2 in 3 ta direktiva zajema ravnanje z odpadki, ki nastanejo pri raziskovanju, pridobivanju, bogatenju in skladiščenju mineralnih surovin in obratovanju kamnolomov, v nadaljevanju „rudarski odpadki“.
- Iz področja uporabe te direktive so izključeni:
 - odpadki, ki nastanejo pri raziskovanju, pridobivanju in bogatenju mineralnih surovin ter obratovanju kamnolomov, ki pa ne nastanejo neposredno kot posledica teh postopkov;
 - odpadki, ki nastanejo pri raziskovanju, pridobivanju in bogatenju mineralnih surovin na morju;
 - injiciranje vode in ponovno injiciranje izčrpane podzemne vode, kot je določeno v prvi in drugi alineji člena

11(3)(j) Direktive 2000/60/ES, do mere, ki jo dopušča ta člen.

3. Za inertne odpadke in neonesnažena tla, ki so posledica raziskovanja, pridobivanja, bogatenja in skladiščenja mineralnih surovin ter obratovanja kamnolomov, in odpadke, ki nastanejo pri pridobivanju, predelavi in skladiščenju šote, ne veljajo členi 7, 8, 11(1) in (3), 12, 13(6), 14 in 16, razen če se ne odlagajo v objektih za ravnanje z odpadki kategorije A.

Pristojni organ lahko zmanjša ali opusti zahteve glede odlaganja nenevarnih odpadkov, nastalih pri raziskovanju mineralnih surovin, razen olj in evaporitov, ki niso sadra in anhidrid, in odlaganja neonesnaženih tal in odpadkov, ki nastanejo pri pridobivanju, predelavi in skladiščenju šote, če je prepričan, da so izpolnjene zahteve iz člena 4.

Države članice lahko zmanjšajo ali opustijo zahteve iz členov 11(3), 12(5) in (6), 13(6), 14 in 16 glede nenevarnih odpadkov, ki niso inertni, razen če se ne odlagajo v objektih za ravnanje z odpadki kategorije A.

4. Ne glede na drugo zakonodajo Skupnosti za odpadke, ki so zajeti v področje uporabe te direktive, Direktiva 1999/31/ES ne velja.

Člen 3

Opredelitev pojmov

Za namene te direktive:

- „odpadki“ pomenijo odpadke, kakor so opredeljeni v členu 1(a) Direktive 75/442/EGS;
- „nevarni odpadki“ pomenijo odpadke, kakor so opredeljeni v členu 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS z dne 12. decembra 1991 o nevarnih odpadkih ⁽³⁾;
- „inertni odpadki“ pomenijo odpadke, ki se fizikalno, kemično ali biološko bistveno ne spreminjajo. Inertni odpadki ne bodo razpadli, zgoreli ali kako drugače kemijsko ali fizikalno reagirali, se ne bodo biološko razgradili in ne bodo imeli škodljivih učinkov na druge snovi, s katerimi bodo prišli v stik, na način, ki bi lahko povzročil onesnaženje okolja ali škodoval zdravju ljudi. Skupna sposobnost izluževanja in vsebnost onesnaževal v odpadkih ter ekotoksičnost izcedne vode morajo biti zanemarljive in zlasti ne smejo ogrožati kakovosti površinskih voda in/ali podzemne vode;

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

⁽²⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

⁽³⁾ UL L 377, 31.12.1991, str. 20. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 166/2006.

- (4) „neonesnažena tla“ pomeni zemljo, ki se med izvajanjem ekstraktivnih dejavnosti odstrani z zgornje plasti tal in ki se v skladu z nacionalno zakonodajo države članice, v kateri se dejavnost izvaja, in zakonodajo Skupnosti ne šteje za onesnaženo;
- (5) „mineralna surovina“ ali „mineral“ pomeni naravno nahajališče organskih ali anorganskih snovi v zemeljski skorji, kakor so na primer energetske surovine, rude kovin, industrijski minerali in mineralne surovine za gradbeništvo, vendar izključujoč vode;
- (6) „rudarska in druge ekstraktivne dejavnosti“ pomeni vse objekte in podjetja, ki se ukvarjajo s površinskim ali podzemnim izkoriščanjem mineralnih surovin v tržne namene, vključno s črpanjem iz vrtin ali bogatenjem pridobljenega materiala;
- (7) „na morju“ zajema tisto območje morja in morskega dna, ki se od nivoja nizke vode pri običajnem ali srednje močnem plimovanju razteza navzven;
- (8) „bogatenje“ pomeni mehanski, fizikalni, biološki, termični ali kemični postopek ali vrsto takšnih postopkov, ki se izvajajo na mineralnih surovinah, vključno pri obratovanju kamnolomov, z namenom izkoriščanja mineralnih surovin, vključno s spreminjanjem velikosti, razvrščanjem, ločevanjem in izluževanjem, in ponovno predelavo neizrabljenih ostankov izkoriščanja mineralnih surovin, vendar brez taljenja, termičnih postopkov predelave (razen žganja apnenca) in metalurških postopkov;
- (9) „jalovina, ki nastane pri bogatenju“ pomeni odpadno trdno snov ali mulj, ki ostane po bogatenju mineralnih surovin s postopki ločevanja (npr. drobljenje, mletje, ločevanje po velikosti, flotacija in druge fizikalno-kemijske tehnike) za ločitev koristnih mineralov od jalovine/manj vredne hribine;
- (10) „jalovišče“ pomeni na površju zgrajen objekt za odlaganje trdnih odpadkov;
- (11) „pregrada“ pomeni objekt, ki je zgrajen, da zadržuje ali razmejuje vodo in/ali odpadke znotraj usedalnega bazena;
- (12) „usedalni bazen“ pomeni naraven ali umetno zgrajen objekt, kamor se odlagajo drobnozrnati odpadki, navadno jalovina, ki nastane pri bogatenju, skupaj z različnimi količinami proste vode, ki nastanejo pri bogatenju mineralnih surovin ter čiščenju in recikliranju tehnološke vode;
- (13) „lahko sprostljiv cianid“ pomeni cianid in cianidne spojine, ki se disociira v šibki kislini z določenim pH;
- (14) „izcedne vode“ so vse tekočine, ki pronikajo skozi odložene odpadke in odtekajo iz objekta za ravnanje z odpadki ali se v njem zadržujejo, vključno z onesnaženimi drenažnimi vodami, ki bi utegnile imeti škodljive učinke na okolje, če niso ustrezno obdelane;
- (15) „objekt za ravnanje z odpadki“ pomeni kakršno koli območje, namenjeno zbiranju ali odlaganju rudarskih odpadkov, bodisi v trdnem ali tekočem stanju bodisi v raztopini ali suspenziji, za sledeče časovno obdobje:
- takoj za objekte za ravnanje z odpadki kategorije A in objekte za nevarne odpadke, ki so opisani v načrtu ravnanja z odpadki,
 - več kakor šest mesecev za objekte za nevarne odpadke, ki nastanejo nepričakovano,
 - več kakor eno leto za objekte, namenjene nenevarnim odpadkom, ki niso inertni,
 - več kakor tri leta za objekte, namenjene neonesnaženim tlom, nenevarnim odpadkom, ki nastanejo pri raziskovanju, odpadkom, ki nastanejo pri pridobivanju, predelavi in skladiščenju šote, ter inertnim odpadkom.
- Takšni objekti vključujejo vsakršne pregrade ali druge strukture, ki služijo sprejemanju, zadrževanju, razmejevanju ali kako drugače služijo takšnemu objektu ter zajemajo jalovišča in usedalne bazene, čeprav niso omejeni nanje; takšni objekti pa ne vključujejo odkopanih prostorov, kamor se po pridobivanju mineralov odlagajo odpadki za sanacijske in gradbene namene;
- (16) „večja nesreča“ pomeni dogodek, ki se zgodi tekom postopka ravnanja z rudarskimi odpadki na katerem koli objektu, za katerega velja ta direktiva, ki povzroči na objektu ali izven njega takojšnjo ali dolgoročno hudo nevarnost za zdravje ljudi in/ali za okolje;
- (17) „nevarna snov“ pomeni snov, zmes ali pripravek, ki je nevaren v smislu Direktive 67/548/EGS ⁽¹⁾ ali Direktive 1999/45/ES ⁽²⁾;
- (18) „najboljša razpoložljiva tehnologija“ pomeni tehnologijo, kakor je opredeljena v členu 2(11) Direktive 96/61/ES;
-
- ⁽¹⁾ Direktiva Sveta 67/548/EGS z dne 27. junija 1967 o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi (UL 196, 16.8.1967, str. 1). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2004/73/ES (UL L 152, 30.4.2004, str. 1).
- ⁽²⁾ Direktiva 1999/45/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 31. maja 1999 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih pripravkov (UL L 200, 30.7.1999, str. 1). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2006/8/ES (UL L 19, 24.1.2006, str. 12).

(19) „sprejemno vodno telo“ pomeni površinsko vodo, podzemno vodo, somornice in obalno morje, kakor je opredeljeno v členu 2(1), (2), (6) in (7) Direktive 2000/60/ES;

(20) „sanacija“ pomeni obdelavo zemljišča, ki je prizadeto zaradi objekta za ravnanje z odpadki, da se zemljišče povrne v zadovoljivo stanje, ob posebnem upoštevanju kakovosti tal, prosto živčih živali in rastlin, sladkovodnih sistemov, pokrajine in ustreznih koristnih možnosti rabe;

(21) „raziskovanje“ pomeni iskanje gospodarsko izkoristljivih nahajališč mineralnih surovin, vključno z vzorčenjem, masovnim vzorčenjem, vrtanjem in razkopi, razen del, ki so potrebna za pripravo takšnih nahajališč, ter kakršne koli dejavnosti, ki so neposredno povezane z obstoječim postopkom izkoriščanja mineralnih surovin;

(22) „javnost“ pomeni eno ali več fizičnih ali pravnih oseb in v skladu z nacionalno zakonodajo ali prakso njihova združenja, organizacije ali skupine;

(23) „zadevna javnost“ pomeni javnost, na katero vplivajo ali bi utegnili vplivati postopki okoljskega odločanja ali ki ima interes pri takem odločanju, kakor je predvideno v členih 6 in 7 te direktive; v tej opredelitvi se šteje, da imajo nevladne organizacije, ki podpirajo varstvo okolja in izpolnjujejo katere koli pogoje nacionalne zakonodaje, interes pri takem odločanju;

(24) „upravljavec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki je v skladu z nacionalno zakonodajo države članice, v kateri poteka postopek ravnanja z odpadki, vključno z začasnim skladiščenjem rudarskih odpadkov ter obratovanjem in v fazi po zaprtju, pristojna za ravnanje z rudarskimi odpadki;

(25) „imetnik odpadkov“ pomeni proizvajalca rudarskih odpadkov ali fizično ali pravno osebo, ki jih ima v posesti;

(26) „pristojna oseba“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki ima v skladu z nacionalno zakonodajo države članice, v kateri deluje, tehnično znanje in izkušnje, potrebne za izvrševanje nalog iz te direktive;

(27) „pristojni organ“ pomeni organ ali organe, ki jih država članica določi za odgovorne za izvrševanje nalog iz te direktive;

(28) „lokacija“ pomeni celotno zemljišče na določenem geografskem prostoru, s katerim upravlja upravljavec;

(29) „znatna sprememba“ pomeni spremembo v strukturi ali obratovanju objekta za ravnanje z odpadki, ki ima lahko po mnenju pristojnega organa pomembne negativne učinke na zdravje ljudi ali okolje.

Člen 4

Splošne zahteve

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se pri ravnanju z rudarskimi odpadki ne ogroža zdravja ljudi in uporablja postopkov ali metod, ki bi utegnile škoditi okolju, zlasti pa, da ni tveganja za vodo, zrak, tla ter rastline in živali, da ni motenja zaradi hrupa ali vonjav in ni škodljivih učinkov na pokrajino ali kraje posebnega pomena. Države članice tudi sprejmejo potrebne ukrepe, da se prepreči zapuščanje, odmetavanje ali nenadzorovano odlaganje rudarskih odpadkov.

2. Države članice zagotovijo, da upravljavec sprejme vse potrebne ukrepe za preprečevanje ali zmanjševanje, kolikor je mogoče, škodljivih učinkov na okolje ali zdravje ljudi, ki nastanejo kot posledica ravnanja z rudarskimi odpadki. To vključuje upravljanje kakršnega koli objekta za ravnanje z odpadki, tudi po njegovem zaprtju, preprečevanje večjih nesreč, v katere je ta objekt vpleten, ter omejevanje njihovih posledic za okolje in zdravje ljudi.

3. Ukrepi iz odstavka 2 med drugim temeljijo na najboljši razpoložljivi tehnologiji, brez predpisovanja uporabe določene metode ali tehnologije in ob upoštevanju tehničnih lastnosti objekta za ravnanje z odpadki, njegove umestitve v prostoru in krajevnih okoljskih razmer.

Člen 5

Načrt ravnanja z odpadki

1. Države članice zagotovijo, da upravljavec pripravi načrt ravnanja z odpadki za zmanjšanje, obdelavo, predelavo in odstranjevanje rudarskih odpadkov ob upoštevanju načela trajnostnega razvoja.

2. Cilji načrta ravnanja z odpadki so:

(a) tpreprečiti ali zmanjšati nastajanje odpadkov in njihovo škodljivost, predvsem:

(i) upoštevajoč ravnanje z odpadki pri načrtovanju in izbiri metode, ki je bila uporabljena za pridobivanje in bogatenje mineralnih surovin;

(ii) upoštevajoč spremembe, ki so jim rudarski odpadki morebiti izpostavljeni zaradi povečanja površin in izpostavljenosti razmeram na površju;

(iii) z uporabo rudarskih odpadkov za zasipanje odkopanih prostorov po pridobivanju mineralnih surovin, če je to tehnično in ekonomsko izvedljivo ter okolju prijazno, v skladu z obstoječimi okoljskimi standardi na ravni Skupnosti in po potrebi z zahtevami te direktive;

- (iv) tako, da se vrhno plast tal po zaprtju objekta za ravnanje z odpadki vrne na prvotno mesto ali, če v praksi to ni izvedljivo, se jo ponovno uporabi drugje;
- (v) z uporabo manj nevarnih snovi pri bogatenju mineralnih surovin;
- (b) spodbujati predelavo rudarskih odpadkov s pomočjo recikliranja, ponovne uporabe ali regeneriranja teh odpadkov, če je to okolju prijazno, v skladu z obstoječimi okoljskimi standardi na ravni Skupnosti in po potrebi z drugimi zahtevami te direktive;
- (c) zagotoviti kratkoročno in dolgoročno varno odstranjevanje rudarskih odpadkov, predvsem tako, da se upravljanje objekta za ravnanje z odpadki med obratovanjem in po zaprtju upošteva že pri načrtovanju in da se izbere projekt, ki:
- (i) zahteva minimalno ali po možnosti nikakršno spremljanje stanja, nadzor in upravljanje zaprtega objekta za ravnanje z odpadki;
- (ii) preprečuje ali vsaj zmanjšuje dolgoročne, škodljive vplive, ki jih je npr. mogoče pripisati širjenju onesnaževal zraka ali vode iz objekta za odlaganje odpadkov; ter
- (iii) zagotavlja dolgoročno geotehnično obstojnost vseh pregrad ali jalovišč, ki se dvigujejo nad prvotno površino tal.
- 3 Načrt ravnanja z odpadki vsebuje najmanj naslednje:
- (a) po potrebi predlagano klasifikacijo objektov za ravnanje z odpadki v skladu z merili iz Priloge III:
- v primeru, da se zahteva objekt za ravnanje z odpadki kategorije A, dokument, ki dokazuje, da so v skladu s členom 6(3) vzpostavljeni politika preprečevanja večjih nesreč, sistem obvladovanja varnosti za njeno izvajanje in načrt ukrepov v organizaciji ob nesrečah,
- če upravljavec meni, da objekt za ravnanje z odpadki kategorije A ni potreben, zadostne informacije, ki to utemeljujejo, vključno z oceno morebitne nevarnosti nesreče;
- (b) opredelitev odpadkov v skladu s Prilogo II in oceno celotne količine rudarskih odpadkov, ki nastanejo med obratovanjem;
- (c) opis postopka, pri katerem nastanejo takšni odpadki, in opis njihove morebitne nadaljnje predelave;
- (d) opis, kako ima lahko odlaganje takšnih odpadkov škodljive učinke na okolje in zdravje ljudi ter katere preventivne ukrepe je treba sprejeti, da se čim bolj omilijo vplivi na okolje med obratovanjem in po zaprtju, vključno z vidiki iz člena 11(2)(a), (b), (d) in (e);
- (e) predlagane postopke nadzora in spremljanja v skladu s členom 10, če je to primerno, in členom 11(2)(c);
- (f) predlagani načrt postopkov za zaprtje, vključno s sanacijo, postopki po zaprtju in spremljanje v skladu s členom 12;
- (g) ukrepe za preprečevanje poslabšanja stanja vod v skladu z Direktivo 2000/60/ES in za preprečevanje ali zmanjševanje onesnaževanja zraka in tal v skladu s členom 13;
- (h) raziskavo stanja zemljišča, ki bo obremenjeno z objektom za odlaganje odpadkov.
- Načrt ravnanja z odpadki vsebuje zadostne informacije, da lahko pristojni organ oceni sposobnost upravljavca uresničiti cilje načrta ravnanja z odpadki iz odstavka 2 in izpolniti svoje obveznosti iz te direktive. Načrt zlasti razloži, kako izbrana metoda iz odstavka 2(a)(i) izpolnjuje cilje načrta za ravnanje z odpadki, kot je določeno v odstavku 2(a).
4. Načrt ravnanja z odpadki se vsakih pet let pregleda in/ali po potrebi spremeni, če pride do znatnih sprememb pri obratovanju objekta za ravnanje z odpadki ali na odloženih odpadkih. O spremembah je treba uradno obvestiti pristojni organ.
5. Načrti, nastali na podlagi druge nacionalne zakonodaje ali zakonodaje Skupnosti, ki vsebujejo informacije, določene v odstavku 3, se lahko uporabijo, če se s tem izogne nepotrebnemu podvajanju informacij in dvojnemu delu upravljavca, vendar le, če je to v skladu z vsemi zahtevami odstavkov 1 do 4.
6. Pristojni organ odobri načrt ravnanja z odpadki na podlagi postopkov, o katerih odločajo države članice, in spremlja njegovo izvedbo.

Člen 6

Preprečevanje večjih nesreč in obveščanje

1. Ta člen velja za objekte za ravnanje z odpadki kategorije A, razen za objekte za ravnanje z odpadki, ki spadajo v področje uporabe Direktive 96/82/ES.

2. Brez poseganja v drugo zakonodajo Skupnosti, zlasti v direktivi 92/91/EGS in 92/104/EGS, države članice zagotovijo opredelitev nevarnosti večjih nesreč in vključitev potrebnih elementov pri načrtovanju, izgradnji, obratovanju, vzdrževanju in zaprtju objekta za ravnanje z odpadki ter njegovem upravljanju po zaprtju z namenom preprečiti takšne nesreče in omejiti njihove škodljive posledice za zdravje ljudi in/ali okolje, vključno s čezmejnimi vplivi.

3. Za namene zahtev iz odstavka 2 vsak upravljavec pred začetkom obratovanja pripravi politiko preprečevanja večjih nesreč za ravnanje z rudarskimi odpadki ter vzpostavi sistem obvladovanja varnosti za njeno izvajanje v skladu z vsebinami oddelka 1 Priloge I in načrt ukrepov v organizaciji ob nesrečah, vključno z ukrepi, ki jih je treba v primeru nesreče sprejeti na sami lokaciji.

V sklopu te politike upravljavec imenuje osebo, pristojno za varnost, ki bo odgovorna za izvajanje in periodični nadzor politike preprečevanja večjih nesreč.

Pristojni organ pripravi načrt ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah, ki opredeli, kako je treba ukrepati v primeru nesreče, ki se pripeti v okolici objekta. V okviru vloge za dovoljenje priskrbi upravljavec pristojnemu organu informacije, ki jih slednji potrebuje za pripravo navedenega načrta.

4. Cilji načrtov ukrepov ob nesrečah iz odstavka 3 so naslednji:

- (a) omejiti in nadzorovati večje nesreče in druge nezgode z namenom, kar se da omejiti njihove učinke, zlasti pa škodo, ki jo povzročijo zdravju ljudi in okolju;
- (b) izvesti ukrepe, ki so potrebni za varovanje zdravja ljudi in okolja pred učinki večjih nesreč in drugih nezgod;
- (c) obvestiti zadevno javnost in pristojne službe ali organe v okolici;
- (d) zagotoviti sanacijo, vzpostavitev prejšnjega stanja in čiščenje okolja po večji nesreči.

V primeru večje nesreče države članice zagotovijo, da upravljavec pristojnemu organu nemudoma posreduje vse informacije, ki pomagajo čim bolj omejiti posledice za zdravje ljudi ter oceniti in maksimalno omejiti dejanski ali morebitni obseg okoljske škode.

5. Države članice zagotovijo, da se zadevni javnosti zgodaj in dejansko ponudi možnost udeležbe pri pripravi ali pregledu načrta ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah, ki naj se pripravi v skladu z odstavkom 3. V ta namen se o vsakršnem

takšnem predlogu obvesti zadevno javnost, ki ima na voljo tudi ustrezne informacije, med drugim informacije o pravici do sodelovanja v postopku odločanja in o pristojnem organu, na katerega lahko naslovi pripombe in vprašanja.

Države članice zagotovijo, da je zadevna javnost upravičena podati pripombe v razumnem času in da so njene pripombe pri odločitvi o načrtu ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah ustrezno upoštevane.

6. Države članice zagotovijo, da ima zadevna javnost brezplačno in neposredno na voljo informacije o varnostnih ukrepih ter potrebnem ukrepanju v primeru nesreče, ki zajemajo vsaj vsebine, podane v oddelku 2 Priloge I.

Te informacije se vsaka tri leta pregledajo in po potrebi posodobijo.

Člen 7

Vloga in dovoljenje

1. Noben objekt za ravnanje z odpadki ne sme obratovati, če nima dovoljenja pristojnega organa. Dovoljenje zajema vsebine, opredeljene v odstavku 2 tega člena, in v skladu z merili iz člena 9 jasno določa kategorijo objekta za ravnanje z odpadki.

Če dovoljenje, izdano na podlagi druge nacionalne zakonodaje ali zakonodaje Skupnosti, izpolnjuje vse zahteve iz tega člena, se lahko združi v eno samo dovoljenje, če se s takšnim formatom upravljavec ali pristojni organ lahko izogne odvečnemu podvajanju informacij in dvojnemu delu. Podrobnosti iz odstavka 2 so lahko zajete v enem samem dovoljenju ali več dovoljenjih, če so izpolnjene vse zahteve iz tega člena.

2. Vloga za dovoljenje vsebuje vsaj naslednje podatke:

- (a) identiteto upravljavca;
- (b) predlagano lokacijo objekta za ravnanje z odpadki, vključno z morebitnimi nadomestnimi lokacijami;
- (c) načrt ravnanja z odpadki v skladu s členom 5;
- (d) ustrezne ureditve glede finančne garancije ali enakovrednega jamstva, kakor je predvideno v členu 14;
- (e) informacije s strani upravljavca v skladu s členom 5 Direktive 85/337/EGS ⁽¹⁾, če ta direktiva zahteva presojo vplivov na okolje.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L 175, 5.7.1985, str. 40). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2003/35/ES (UL L 156, 25.6.2003, str. 17).

3. Pristojni organ podeli dovoljenje zgolj, če je prepričan, da:

(a) upravljavec izpolnjuje ustrezne zahteve te direktive;

(b) ravnanje z odpadki ni v neposrednem nasprotju z izvajanjem ustreznega načrta ali načrtov ravnanja z odpadki iz člena 7 Direktive 75/442/EGS in izvajanja ne ovira kako drugače.

4. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da pristojni organi periodično ponovno preverijo in po potrebi posodobijo pogoje dovoljenja:

— če je prišlo do bistvenih sprememb v obratovanju objekta za ravnanje z odpadki ali na odloženih odpadkih,

— na podlagi rezultatov spremljanja stanja, o katerih poroča upravljavec v skladu s členom 11(3), ali inšpekcijskih nadzorov, izvedenih v skladu s členom 17,

— v luči izmenjave informacij o bistvenih spremembah v najbolj razpoložljivi tehnologiji v skladu s členom 21(3).

5. Informacije v dovoljenju, izdanemu v skladu s tem členom, so na voljo pristojnim statističnim uradom v državi članici in Skupnosti, če zanje zaprosijo v statistične namene. Občutljive informacije izključno poslovne narave, kakor so na primer informacije v zvezi s poslovnimi odnosi in strukturo stroškov ter o obsegu zalog mineralnih surovin, se ne objavijo.

Člen 8

Sodelovanje javnosti

1. Javnost se obvesti prek javnih objav ali drugih primernih načinov, na primer razpoložljivih elektronskih medijev, če so na voljo, že na začetni stopnji postopka izdaje dovoljenja in najpozneje takrat, ko jih je mogoče razumno posredovati, o naslednjih zadevah:

(a) vloži za dovoljenje;

(b) če je primerno o dejstvu, da je odločitev o vloži za dovoljenje odvisna od posvetovanja med državama članicama v skladu s členom 16;

(c) podatkih o pristojnih organih, odgovornih za odločanje, tistih, od katerih je mogoče dobiti ustrezne podatke, in

tistih, ki jim je mogoče predložiti pripombe ali vprašanja, in podrobnostih o časovnih rokih za posredovanje pripomb ali vprašanj;

(d) naravi možnih odločitev;

(e) če je primerno o podrobnostih glede predloga za posodobitev dovoljenja ali pogojev dovoljenja;

(f) času in kraju oziroma načinu sporočanja pomembnih informacij;

(g) podrobnostih glede ureditve sodelovanja javnosti v skladu z odstavkom 7.

2. Države članice zagotovijo, da ima javnost v primernem roku na voljo naslednje informacije:

(a) v skladu z nacionalno zakonodajo osrednja poročila in nasvete, ki so bili posredovani pristojnemu organu v času, ko je bila javnost obveščena v skladu z odstavkom 1;

(b) v skladu z določbami Direktive 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju⁽¹⁾ vsakršne podatke ob podatkih, navedenih v odstavku 1 tega člena, ki se nanašajo na odločitev v skladu s členom 7 te direktive in ki postanejo dostopni šele potem, ko je javnost že obveščena v skladu z odstavkom 1 tega člena.

3. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, ki zagotovijo, da je javnost v skladu z odstavkom 1 tega člena obveščena o posodobitvi pogojev dovoljenja v skladu s členom 7(4).

4. Zadevna javnost ima pravico pred sprejetjem odločitve posredovati pristojnemu organu svoja mnenja in pripombe.

5. Rezultati posvetovanj, ki potekajo na podlagi tega člena, se ustrezno upoštevajo pri sprejemanju odločitve.

6. Ob sprejetju odločitve pristojni organ v skladu z ustreznimi postopki obvesti zadevno javnost in ji da na voljo naslednje informacije:

(a) vsebino odločitve, vključno z izvodom dovoljenja;

(b) razloge in premisleke, na podlagi katerih je bila odločitev sprejeta.

⁽¹⁾ UL L 41, 14.2.2003, str. 26.

7. Države članice določijo na podlagi tega člena podrobno ureditev glede sodelovanja javnosti, da se slednji omogočita dejanska priprava in sodelovanje.

Člen 9

Sistem klasifikacije za objekte za ravnanje z odpadki

Za namene te direktive razvrstijo pristojni organi objekt za ravnanje z odpadki kot objekt kategorije A na podlagi meril iz Priloge III.

Člen 10

Odkopani prostori

1. Države članice zagotovijo, da upravljavec pri zasipavanju odkopanih prostorov z rudarskimi odpadki, nastalimi bodisi pri površinskem bodisi podzemnem pridobivanju, v sanacijske in gradbene namene izvede ustrezne ukrepe, s katerimi:

- (1) zagotovi stabilnost rudarskih odpadkov v skladu s členom 11(2);
- (2) prepreči onesnaževanje tal, površinskih voda in podzemne vode v skladu s členom 13(1), (3) in (5);
- (3) zagotovi spremljanje stanja rudarskih odpadkov in odkopanih prostorov v skladu s členom 12(4) in (5).

2. Direktiva 1999/31/ES se še nadalje uporablja, če je to primerno, za odpadke, ki niso rudarski odpadki, namenjeni zasipavanju odkopanih prostorov.

Člen 11

Gradnja in upravljanje objektov za ravnanje z odpadki

1. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da o upravljanju objekta za ravnanje z odpadki odloča za to pristojna oseba ter da je poskrbljeno za tehnični razvoj in usposabljanje osebja.

2. Pristojni organ se prepriča, da pri gradnji novega objekta za ravnanje z odpadki ali spreminjanju obstoječega objekta za ravnanje z odpadki upravljavec zagotovi naslednje:

- (a) objekt za ravnanje z odpadki ima primerno lokacijo glede na obveznosti Skupnosti ali nacionalne obveznosti v zvezi z zaščitenimi območji in geološke, hidrološke, hidrogeološke, seizmične in geotehnoške pogoje in je

načrtovan tako, da izpolnjuje potrebne pogoje za dolgoročno in kratkoročno preprečevanje onesnaževanja tal, zraka, podzemne vode ali površinskih voda, zlasti ob upoštevanju direktiv 76/464/EGS⁽¹⁾, 80/68/EGS⁽²⁾ in 2000/60/ES, ter je zagotovljeno učinkovito zbiranje onesnaženih voda in izcednih voda, če in kadar to zahteva dovoljenje, in se – kolikor je to tehnično možno in ekonomsko izvedljivo – zmanjša erozija, ki jo povzročata veter in voda;

- (b) objekt za ravnanje z odpadki je primerno grajen, se ustrezno upravlja in vzdržuje, da se zagotovi njegova fizikalna stabilnost in kratkoročno ali dolgoročno prepreči onesnaževanje oziroma kontaminacija tal, zraka, površinskih voda ali podzemne vode ter čim bolj omeji razvrednotenje krajine;
- (c) obstajajo ustrezni načrti in ureditve za redno spremljanje stanja in inšpekcijski nadzor objekta za ravnanje z odpadki s strani pristojnih oseb in za ukrepanje v primeru dokazov, ki pričajo o nestabilnosti oziroma onesnaženju voda ali tal;
- (d) obstaja ustrezna ureditev glede sanacije zemljišča in zaprtja objekta za ravnanje z odpadki;
- (e) obstajajo ustrezne ureditve glede faze po zaprtju objekta za ravnanje z odpadki.

Vodi se evidenca o spremljanju stanja in inšpekcijskem nadzoru iz točke (c), ki se hrani skupaj z dokumentacijo dovoljenja, da se zagotovi ustrezen prenos informacij, zlasti v primeru zamenjave upravljavca.

3. Upravljavec nemudoma oziroma v vsakem primeru najkasneje v roku 48 ur uradno obvesti pristojni organ o vsakršnem dogodku, ki bi utegnil vplivati na stabilnost objekta za ravnanje z odpadki in o katerih koli pomembnih škodljivih vplivih na okolje, na katere opozorijo postopki nadzora ali spremljanja stanja objekta za ravnanje z odpadki. Po potrebi upravljavec izvede načrt ukrepov v organizaciji ob nesrečah in sledi vsem drugim navodilom pristojnega organa glede potrebnih ukrepov za izboljšanje stanja.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 76/464/EGS z dne 4. maja 1976 o onesnaževanju pri odvajanju nekaterih nevarnih snovi v vodno okolje Skupnosti (UL L 129, 18.5.1976, str. 23). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2000/60/ES.

⁽²⁾ Direktiva Sveta 80/68/EGS z dne 17. decembra 1979 o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem z določenimi nevarnimi snovmi (UL L 20, 26.1.1980, str. 43). Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 91/692/EGS (UL L 377, 31.12.1991, str. 48).

Upravljavec krije stroške potrebnih ukrepov.

Upravljavec pogosto, kakor določi pristojni organ, in vsekakor vsaj enkrat letno pristojnemu organu sporoči vse rezultate spremljanja stanja na podlagi zbirnih podatkov, da dokaže izpolnjevanje pogojev dovoljenja in da se izpopolni znanje o obnašanju odpadkov in objektov za ravnanje z odpadki. Na podlagi tega poročila se lahko pristojni organ odloči, da je potrebna potrditev s strani neodvisnega strokovnjaka.

Člen 12

Postopki zaprtja in upravljanja po zaprtju objektov za ravnanje z odpadki

1. Države članice sprejmejo ukrepe za zagotovitev skladnosti z odstavki 2 do 5.

2. Objekt za ravnanje z odpadki začne postopek zaprtja šele takrat, ko je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- (a) izpolnjeni so ustrezni pogoji, opredeljeni v dovoljenju;
- (b) na zahtevo upravljavca pristojni organ izda pooblastilo;
- (c) pristojni organ izda v ta namen utemeljeno odločbo.

3. Objekt za ravnanje z odpadki se šteje za dokončno zaprtega šele takrat, ko pristojni organ brez nepotrebnega odlašanja izvede zadnji inšpekcijski pregled lokacije, oceni vsa poročila, ki jih je predložil upravljavec, potrdi, da je zemljišče, na katerega vpliva objekt za ravnanje z odpadki, sanirano, ter upravljavcu sporoči, da je zaprtje odobreno.

S to odobritvijo se obveznosti upravljavca, ki izhajajo iz pogojev dovoljenja ali drugih zakonskih predpisov, nikakor ne zmanjšajo.

4. Upravljavec je po dokončnem zaprtju objekta za ravnanje z odpadki in brez poseganja v kakršno koli zakonodajo Skupnosti ali zakonodajo držav članic glede odgovornosti imetnika odpadkov odgovoren za njegovo vzdrževanje, spremljanje stanja in nadzorovanje in korektivne ukrepe v fazi po zaprtju, dokler to zahteva pristojni organ, upoštevajoč vrsto in trajanje nevarnosti, razen če se pristojni organ ne odloči prevzeti teh nalog od upravljavca.

5. Upravljavec med drugim spremlja fizikalno in kemično stabilnost objekta za ravnanje z odpadki in kar se da omeji vsakršne negativne vplive na okolje, zlasti glede površinskih voda in podzemne vode, če pristojni organ meni, da je po zaprtju objekta za izpolnitev ustreznih okoljskih standardov iz zakonodaje Skupnosti, zlasti tistih v direktivah 76/464/EGS, 80/68/EGS in 2000/60/ES, to potrebno; z zagotovitvijo:

- (a) spremljanja in vzdrževanja vseh strukturnih delov objekta z nadzornimi in merilnimi napravami, ki so vedno pripravljene za uporabo;
- (b) čistosti in pretočnosti prelivnih in odtočnih kanalov, kjer je to potrebno.

6. Upravljavec po zaprtju objekta za ravnanje z odpadki nemudoma uradno obvesti pristojni organ o dogodkih ali razvoju dogodkov, ki utegnejo vplivati na stabilnost objekta za ravnanje z odpadki, in o vseh pomembnih škodljivih vplivih na okolje, ki jih razkrijejo ustrezni postopki nadzora in spremljanja stanja. Upravljavec po potrebi izvaja načrt ukrepov v organizaciji ob nesrečah in sledi vsem drugim navodilom pristojnega organa glede potrebnih ukrepov za izboljšanje stanja.

Upravljavec krije stroške potrebnih ukrepov.

Upravljavec v primeru in ob pogostnosti, ki ju določi pristojni organ, sporoča vse rezultate spremljanja stanja na podlagi zbirnih podatkov, da dokaže izpolnjevanje pogojev dovoljenja in da se izpopolni znanje o obnašanju odpadkov in objektov za ravnanje z odpadki.

Člen 13

Preprečevanje poslabšanja stanja vod ter onesnaževanja zraka in tal

1. Pristojni organ se prepriča, da je upravljavec sprejel ustrezne ukrepe, s katerimi izpolnjuje okoljske standarde Skupnosti, zlasti da v skladu z Direktivo 2000/60/ES prepreči poslabšanje sedanjega stanja voda, med drugim tako da:

- (a) oceni možnost nastajanja izcednih voda, vključno z vsebnostjo onesnaževalca v izcednih vodah, pri odloženih odpadkih med obratovanjem in v fazi po zaprtju objekta za ravnanje z odpadki in določi vodno bilanco objekta;
- (b) prepreči ali kar se da omeji nastajanje izcednih voda ter kontaminacijo površinskih voda ali podzemne vode in tal z odpadki;

(c) zbira in očisti kontaminirane vode in izcedne vode iz objektov za ravnanje z odpadki, tako da ustrezajo standardom za njihov izpust.

2. Pristojni organ zagotovi, da je upravljavec sprejel ustrezne ukrepe za preprečevanje ali zmanjšanje emisij prahu in plina.

3. Če se je pristojni organ na podlagi ocene tveganja za okolje, upošteva zlasti direktive 76/464/EGS, 80/68/EGS in 2000/60/ES, odločil, da zbiranje in čiščenje izcednih voda ni potrebno, ali če je bilo ugotovljeno, da objekt za ravnanje z odpadki ne predstavlja potencialne nevarnosti za tla, podzemno vodo ali površinske vode, se lahko zahteve pod točkama (b) in (c) odstavka 1 ustrezno omilijo ali odpravijo.

4. Države članice postavijo upravljavcu pogoj, da izpolnjuje ustrezne zahteve direktiv 76/464/EGS, 80/68/EGS in 2000/60/ES za odstranjevanje rudarskih odpadkov v trdni ali tekoči obliki oziroma v obliki mulja v kakršno koli sprejemno vodno telo, ki ni zgrajeno za odlaganje rudarskih odpadkov.

5. V primeru zasipavanja odkopanih prostorov z rudarskimi odpadki, nastalimi bodisi pri površinskem bodisi podzemnem pridobivanju, ki se lahko zapolnijo z vodo po zaprtju, upravljavec sprejme potrebne ukrepe za preprečevanje ali zmanjševanje poslabšanja stanja vode in onesnaževanja tal v skladu z odstavkoma (1) in (3). Upravljavec zagotovi pristojnim organom potrebne informacije za zagotovitev skladnosti z obvezami Skupnosti, zlasti s tistimi iz Direktive 2000/60/ES.

6. V primeru, da je v usedalnem bazenu prisoten cianid, upravljavec z uporabo najboljše razpoložljive tehnologije zagotovi, da se koncentracija lahko sprostljivega cianida v usedalnem bazenu zniža na najnižjo možno raven, v vsakem primeru pa na objektih za ravnanje z odpadki, za katera je bilo izdano dovoljenje pred 1. majem 2008 ali so na ta datum že obratovali, koncentracija lahko sprostljivega cianida na točki izpusta jalovine iz predelovalnega obrata v usedalni bazen ne presega 50 ppm od 1. maja 2008, 25 ppm od 1. maja 2013, 10 ppm od 1. maja 2018 in 10 ppm na objektih za ravnanje z odpadki, ki jim je dovoljenje izdano po 1. majem 2008.

Na zahtevo pristojnega organa upravljavec s pomočjo ocene tveganja, ki upošteva na lokacijo vezane pogoje, dokaže, da navedenih mejnih koncentracij ni treba dodatno znižati.

Člen 14

Finančna garancija

1. Pristojni organ pred začetkom vsakršne dejavnosti, ki vključuje odlaganje odpadkov na objektu za ravnanje

z odpadki, zahteva finančno garancijo (npr. v obliki pologa, vključno z vzajemnim zjamčenim kapitalom, financiranim s strani industrije) ali enakovredno jamstvo v skladu s postopki, o katerih odločajo države članice, da:

(a) se izpolnijo vse obveznosti, vključno s tistimi, ki se nanašajo na ukrepe po zaprtju, iz dovoljenja, izdanega po tej direktivi;

(b) so sredstva za sanacijo zemljišča, na katerega neposredno vpliva objekt za ravnanje z odpadki, kakor je opisano v načrtu za ravnanje z odpadki, pripravljenim v skladu s členom 5 in zahtevanim z dovoljenjem iz člena 7, takoj na voljo.

2. Izračun garancije iz odstavka 1 temelji na naslednjem:

(a) verjetnih vplivih objekta za ravnanje z odpadki na okolje, upoštevajoč zlasti kategorijo objekta za odstranjevanja odpadkov, značilnosti odpadkov in nadaljnjo rabo saniranega zemljišča;

(b) domnevi, da bo vsa sanacijska dela ocenila in izvedla neodvisna, za to ustrezno usposobljena tretja oseba.

3. Višina garancije se periodično prilagaja v skladu s sanacijskimi deli, ki jih je treba izvesti na zemljišču, na katerega vpliva objekt za ravnanje z odpadki, kot je opisano v načrtu za ravnanje z odpadki, pripravljenim v skladu s členom 5 in zahtevanim z dovoljenjem iz člena 7.

4. Če pristojni organ v skladu s členom 12(3) odobri zaprtje, zagotovi upravljavcu pisno izjavo, s katero ga razreši obveznosti garancije iz odstavka 1 tega člena, vendar ne obveznosti glede obveznosti v fazi po zaprtju iz člena 12(4).

Člen 15

Okoljska odgovornost

V Prilogi III Direktive 2004/35/ES se doda naslednja točka:

„13. Ravnanje z mineralnimi odpadki v skladu z Direktivo 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti (*).“

(*) UL L 102, 11.4.2006, str. 15“.

Člen 16

Čezmejni učinki

1. Če se država članica, v kateri se nahaja objekt za ravnanje z odpadki, zaveda, da utegne obratovanje objekta za ravnanje z odpadki kategorije A imeti škodljive učinke na okolje druge države članice in posledično povzročiti tveganja za zdravje ljudi v tej državi, ali če to zahteva država članica, ki bi utegnila biti prizadeta, posreduje država članica, na ozemlju katere je bila predložena vloga za izdajo dovoljenja po členu 7, drugi državi članici informacije, pridobljene po tem členu, takrat, ko so dostopne tudi njenim državljanom.

Takšne informacije služijo kakor podlaga za vsa potrebna posvetovanja v okviru dvostranskih odnosov med dvema državama članicama na osnovi vzajemnosti in enakovrednosti.

2. Države članice v okviru medsebojnih dvostranskih odnosov zagotovijo, da ima v primerih iz odstavka 1 tudi zadevna javnost države članice, ki bi utegnila biti prizadeta, na voljo primeren čas za preučitev vlog, tako da bo imela pravico podati pripombe, preden pristojni organ sprejme odločitev.

3. Države članice zagotovijo, da se v primeru nesreče, ki je prizadela objekt za ravnanje z odpadki, kakor je določeno v odstavku 1 tega člena, informacije, ki jih upravljavec v skladu s členom 6(4) poda pristojnemu organu, nemudoma posredujejo drugi državi članici, da se pomaga čim bolj omejiti posledice nesreče za zdravje ljudi ter oceni in zmanjša obseg dejanske in potencialne okoljske škode.

Člen 17

Inšpekcijski nadzor pristojnega organa

1. Pred začetkom odlaganja in pozneje v rednih časovnih presledkih, vključno s fazo po zaprtju, ki jih določi zadevna država članica, pristojni organ izvaja inšpekcijski nadzor na vseh objektih za ravnanje z odpadki iz člena 7, da se zagotovi izpolnjevanje ustreznih pogojev iz dovoljenja. Pozitivna ugotovitev v nobenem primeru ne zmanjšuje odgovornosti upravljavca, ki izhaja iz pogojev dovoljenja.

2. Države članice od upravljavca zahtevajo, da vodi ažurno evidenco zapisov o vseh postopkih ravnanja z odpadki in so ti zapisi na voljo pristojnemu organu za inšpekcijski nadzor ter da zagotovi v primeru zamenjave upravljavca med obratovanjem objekta za ravnanje z odpadki ustrezen prenos pomembnih ažurnih informacij in zapisov, ki se nanašajo na objekt za ravnanje z odpadki.

Člen 18

Obveznost poročanja

1. Države članice vsake tri leta pošljejo Komisiji poročilo o izvajanju te direktive. Poročilo se pripravi na podlagi vprašalnika ali predloge, ki jo sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 23(2). Poročilo se pošlje Komisiji najpozneje v devetih mesecih po izteku triletnega obdobja, ki je zajeto v poročilu.

Komisija objavi poročilo o izvajanju te direktive v devetih mesecih po prejemu poročil držav članic.

2. Vsako leto pošljejo države članice Komisiji informacije o dogodkih, o katerih poročajo upravljavci v skladu s členoma 11(3) in 12(6). Komisija da te informacije na razpolago državam članicam, če to zahtevajo. Brez poseganja v zakonodajo Skupnosti o dostopu javnosti do informacij o okolju države članice dajo zadevni javnosti na razpolago informacije, če to zahteva.

Člen 19

Kazni

Države članice določijo kazni za kršitve določb nacionalnega prava, sprejetih v skladu s to direktivo, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo njihovo izvajanje. Predpisane kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 20

Popis zaprtih objektov za ravnanje z odpadki

Države članice zagotovijo pripravo in redno posodabljanje popisa zaprtih objektov za ravnanje z odpadki (vključno z opuščenimi objekti za ravnanje z odpadki), ki se nahajajo na njihovem ozemlju in povzročajo resne negativne vplive na okolje ali utegnejo srednjeročno ali kratkoročno postati resna grožnja za zdravje ljudi ali okolje. Takšen popis, ki bo dosegljiv javnosti, se pripravi v roku štirih let od 1. maja 2012, upoštevajoč metodologije iz člena 21, če so na voljo.

Člen 21

Izmenjava informacij

1. Komisija, ki ji pomaga Odbor iz člena 23, zagotovi, da prihaja do ustrezne izmenjave tehničnih in znanstvenih informacij med državami članicami, katere namen je razviti metodologije glede:

(a) izvajanje člena 20;

- (b) sanacije zaprtih objektov za ravnanje z odpadki, ki so opredeljeni v členu 20, da se izpolnijo zahteve člena 4. Takšne metodologije omogočajo vzpostavitev najprimernejših postopkov za oceno tveganja in sanacijskih ukrepov, ob upoštevanju različnih geoloških, hidroloških in klimatskih značilnosti v Evropi.

2. Države članice zagotovijo, da pristojni organ sledi razvoju najboljše razpoložljive tehnologije ali je o tem obveščen.

3. Komisija organizira izmenjavo informacij med državami članicami in zadevnimi organizacijami o najboljši razpoložljivi tehnologiji, z njo povezanem spremljanju stanja in njenem razvoju. Komisija objavi rezultate izmenjave informacij.

Člen 22

Izvedba in sprememba ukrepov

1. Komisija do 1. maja 2008 sprejme v skladu s postopkom iz člena 23(2) določbe, ki zadevajo naslednje točke, pri čemer prednostno upošteva točke (e), (f) in (g):

- (a) uskladitev in redno pošiljanje informacij iz členov 7(5) in 12(6);
- (b) izvajanje člena 13(6), vključno s tehničnimi zahtevami glede opredelitve lahko sprostljivega cianida in metode njegovega merjenja;
- (c) tehnične smernice za določitev finančne garancije v skladu z zahtevami člena 14(2);
- (d) tehnične smernice za inšpekcijski nadzor v skladu s členom 17;
- (e) dopolnitev tehničnih zahtev za opredelitev odpadkov, podano v Prilogi II;
- (f) razlago opredelitve iz točke 3 člena 3;
- (g) razlago meril za klasifikacijo objektov za ravnanje z odpadki v skladu s Prilogo III;
- (h) določitev usklajenih standardov za metode vzorčenja in analiziranja, ki so potrebne za tehnično izvajanje te direktive.

2. Vsakršne nadaljnje spremembe, potrebne za prilagajanje prilog znanstvenemu in tehničnemu napredku, Komisija sprejme v skladu s postopkom iz člena 23(2).

Namen teh sprememb je doseči visoko raven varstva okolja.

Člen 23

Odbor

1. Komisiji pomaga Odbor iz člena 18 Direktive 75/442/EGS, v nadaljnjem besedilu „odbor“.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES znaša tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 24

Prehodna določba

1. Države članice zagotovijo, da objekti za ravnanje z odpadki, ki so jim bila izdana dovoljenja ali so že obratovali dne 1. maja 2008, izpolnjujejo določbe te direktive do 1. maja 2012, razen objektov iz člena 14(1), kateri morajo izpolnjevati določbe do 1. maja 2014, in objektov iz člena 13(6), kateri morajo izpolnjevati določbe v skladu s časovnim razporedom iz te direktive.

2. Odstavek 1 ne velja za objekte za ravnanje z odpadki, ki so bili zaprti do 1. maja 2008.

3. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se od 1. maja 2008 in ne glede na kakršno koli zaprtje objekta za odlaganje odpadkov po tem dnevu in pred 1. majem 2008 z rudarskimi odpadki ravna na način, ki ne vpliva na izpolnitev zahtev člena 4(1) te direktive in drugih uporabnih okoljskih zahtev iz zakonodaje Skupnosti, vključno z Direktivo 2000/60/ES.

4. Členi 5, 6(3) do (5), 7, 8, 12(1) in (2) ter 14(1) do (3) se ne uporabljajo za objekte za ravnanje z odpadki:

- ki so prenehali sprejemati odpadke pred 1. majem 2006,
- ki zaključujejo postopke zaprtja v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo ali zakonodajo Skupnosti ali programi, ki jih je potrdil pristojni organ,
- ki se bodo dejansko zaprli do 31. decembra 2010.

Države članice do 1. avgusta 2008 uradno obvestijo Komisijo o takšnih primerih in zagotovijo, da upravljanje teh objektov ne ovira doseganja ciljev te direktive, zlasti ciljev člena 4(1), in

ciljev druge zakonodaje Skupnosti, vključno z Direktivo 2000/60/ES.

Člen 25

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, ki so potrebni za uskladitev s to direktivo, do 1. maja 2008. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Načine sklicevanja določijo države članice.

V Strasbourgu, 15. marca 2006

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BORRELL FONTELLES

2. Države članice predložijo Komisiji besedila določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 26

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 27

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

Za Svet

Predsednik

H. WINKLER

PRILOGA I

Politika preprečevanja večjih nesreč in informacije, ki jih je treba sporočiti zadevni javnosti**1. Politika preprečevanja večjih nesreč**

Politika upravljavca za preprečevanje večjih nesreč in njegov sistem obvladovanja varnosti morata biti sorazmerna z nevarnostjo večjih nesreč, ki jo predstavlja objekt za ravnanje z odpadki. Za njuno izvajanje je treba upoštevati vsebine v nadaljevanju:

- (1) politika preprečevanja večjih nesreč naj vsebuje splošne cilje in načela ukrepanja upravljavca glede obvladovanja nevarnosti večjih nesreč;
- (2) sistem obvladovanja varnosti naj vsebuje tisti del splošnega sistema vodenja in upravljanja, ki se nanaša na organiziranost, odgovornosti, dejavnosti, postopke, procese in vire za določanje in izvajanje politike preprečevanja večjih nesreč;
- (3) sistem obvladovanja varnosti naj obravnava naslednje zadeve:
 - (a) organizacija in osebje – vloge in odgovornosti osebja, vključenega na vseh ravneh organizacije v obvladovanje večjih nevarnosti; ugotavljanje potreb po usposabljanju tega osebja in zagotavljanje tega usposabljanja; vključitev zaposlenih in po potrebi tudi podizvajalcev;
 - (b) ugotavljanje in oceno večjih nevarnosti – sprejetje in izvajanje postopkov za sistematično ugotavljanje večjih nevarnosti, ki nastanejo pri rednem ali izrednem obratovanju, ter oceno njihove verjetnosti in resnosti;
 - (c) nadzor obratovanja – sprejetje in izvajanje postopkov in navodil za varno obratovanje, vključno z vzdrževanjem obrata, procesi, opremo in začasnimi zaustavitvami;
 - (d) obvladovanje sprememb – sprejetje in izvajanje postopkov za načrtovanje sprememb na objektih za ravnanje z odpadki ali za načrtovanje novih objektov;
 - (e) načrtovanje za primer nesreče – sprejetje in izvajanje postopkov za sistematično ugotavljanje predvidljivih nesreč ter postopkov za pripravo, preizkušanje in pregled načrtov za ukrepe ob takšnih nesrečah;
 - (f) spremljanje stanja in nadzor – sprejetje in izvajanje postopkov za tekoče ocenjevanje skladnosti s cilji iz politike upravljavca za preprečevanje večjih nesreč in iz sistema obvladovanja varnosti ter mehanizmov za preiskave in korektivno ukrepanje ob neskladnosti. Postopki naj vključujejo sistem upravljavca za poročanje o večjih nesrečah ali skorajšnjih nesrečah, zlasti tistih, ki vključujejo odpoved zaščitnih ukrepov in njihovo preiskavo in nadaljnje ukrepanje na podlagi pridobljenih novih spoznanj;
 - (g) revizijo in pregled – sprejetje in izvajanje postopkov za redno sistematično ocenjevanje politike upravljavca za preprečevanje večjih nesreč ter učinkovitosti in primernosti sistema obvladovanja varnosti; dokumentiran pregled izvajanja politike in sistema obvladovanja varnosti ter njuno posodabljanje, ki ga izvaja vodstvo organizacije.

2. Informacije, ki jih je treba sporočiti zadevni javnosti

- (1) ime upravljavca in naslov objekta za ravnanje z odpadki;
- (2) položaj osebe, ki daje informacije;

-
- (3) potrditev, da za objekt za ravnanje z odpadki veljajo predpisi in/ali upravne določbe za izvajanje te direktive in po potrebi da so bile informacije o elementih iz člena 6(2) predložene pristojnemu organu;
 - (4) jasno in enostavno obrazložitev ene ali več dejavnosti, ki se izvajajo na objektu;
 - (5) običajna imena ali splošna imena ali skupino nevarnosti snovi in pripravkov, navzočih v objektu za ravnanje z odpadki, ki lahko povzročijo večjo nesrečo, z navedbo njihovih glavnih nevarnih lastnosti;
 - (6) splošne informacije v zvezi z vrsto nevarnosti večjih nesreč, vključno z njihovimi možnimi posledicami za okoliško prebivalstvo in okolje;
 - (7) ustrezne informacije o tem, kako je treba okoliško prebivalstvo opozoriti in obvestiti ob večji nesreči;
 - (8) ustrezne informacije o tem, kako mora ukrepati in kako se mora vesti zadevno prebivalstvo ob večji nesreči;
 - (9) potrditev, da mora upravljavec izvesti ustrezna opravila na objektu, zlasti v povezavi s službami za ukrepanje ob nesrečah, pri reševanju večjih nesreč in zmanjševanju njihovih učinkov;
 - (10) navedbo načrta ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah, izdelanega za odpravljanje posledic nesreč zunaj objekta. Ta navedba naj vsebuje nasvete v zvezi s sodelovanjem pri navodilih ali zahtevah služb za ukrepanje ob nesrečah v času nesreče;
 - (11) podrobnosti o tem, kje je mogoče dobiti nadaljnje pomembne informacije, z upoštevanjem zahtev o zaupnosti, ki jih določa nacionalna zakonodaja.
-

PRILOGA II

Opredelitev odpadkov

Opadki, ki se odlagajo na objektih, so takšni, da je mogoče zagotoviti dolgoročno fizikalno in kemično stabilnost objekta in preprečiti večje nesreče. Opredelitev odpadkov vključuje po potrebi in v skladu s kategorijo objekta za ravnanje z odpadki odpadkov naslednje vidike:

- (1) opis pričakovanih fizikalnih in kemičnih lastnosti odpadkov, ki se odlagajo kratkoročno in dolgoročno, s posebnim poudarkom na njihovi obstojnosti v površinskih atmosferskih/vremenskih razmerah, ob upoštevanju vrste pridobljenega minerala ali mineralov in narave mineralov v krovlini in/ali jalovih mineralov, ki se odstranijo med izkopavanjem;
- (2) klasifikacijo odpadkov v skladu z ustreznim vnosom v Odločbi 2000/532/ES ⁽¹⁾, s posebnim upoštevanjem njihovih negativnih značilnosti;
- (3) opis kemičnih snovi, ki se uporabljajo za bogatenje mineralnih surovin, in njihovo obstojnost;
- (4) opis načina odlaganja;
- (5) sistem za prevoz odpadkov.

PRILOGA III

Merila za klasifikacijo objektov za ravnanje z odpadki

Objekt za ravnanje z odpadki spada v kategorijo A, če:

- je iz ocene tveganja, ki upošteva dejavnike, kakršni so npr. sedanja ali bodoča velikost objekta za ravnanje z odpadki, njegova lokacija in vplivi na okolje, razvidno, da bi okvara ali nepravilno obratovanje, kakor je npr. zrušitev jalovišča ali porušitev pregrade, lahko povzročilo večjo nesrečo,
- so v njem odpadki, ki v skladu z Direktivo 91/689/EGS ob preseganju določene mejne vrednosti veljajo za nevarne, ali
- so v njem snovi ali pripravki, ki v skladu z Direktivo 67/548/EGS ali Direktivo 1999/45/ES ob preseganju določene mejne vrednosti veljajo za nevarne.

⁽¹⁾ Odločba Komisije 2000/532/ES z dne 3. maja 2000 o nadomestitvi Odločbe 94/3/ES o oblikovanju seznama odpadkov skladno s členom 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS o odpadkih in Odločbe Sveta 94/904/ES o oblikovanju seznama nevarnih odpadkov skladno s členom 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS o nevarnih odpadkih (UL L 226, 6.9.2000, str. 3). Odločba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo Sveta 2001/573/ES (UL L 203, 28.7.2001, str. 18).

IZJAVA EVROPSKEGA PARLAMENTA, SVETA IN KOMISIJE

Evropski parlament, Svet in Komisija pozdravljajo skupno izjavo Bolgarije in Romunije o izvajanju bodoče Direktive o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti.

DIREKTIVA 2006/22/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 15. marca 2006****o minimalnih pogojih za izvajanje****uredb Sveta (EGS) št. 3820/85 in (EGS) št. 3821/85****o socialni zakonodaji v zvezi z dejavnostmi v cestnem prometu in razveljavitvi Direktive Sveta 88/599/EGS****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 71(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾, glede na skupno besedilo, ki ga je odobril Spravni odbor dne 8. decembra 2005,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredbi Sveta (EGS) št. 3820/85 z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom ⁽³⁾ in (EGS) št. 3821/85 z dne 20. decembra 1985 o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometu ⁽⁴⁾ ter Direktiva 2002/15/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2002 o urejanju delovnega časa oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu ⁽⁵⁾, so pomembne za oblikovanje skupnega trga storitev notranjega prometa, za varnost v cestnem prometu in delovne razmere.

(2) V Beli knjigi „Evropska prometna politika za 2010: čas za odločitve“ je Komisija poudarila potrebo po zaostritvi preverjanj in sankcij zlasti za socialno zakonodajo o dejavnostih v cestnem prometu in še posebej po povečanju števila preverjanj, spodbujanju sistematične izmenjave informacij med državami članicami, usklajevanju dejavnosti nadzora in pospeševanju usposabljanja nadzornih uradnikov.

(3) Da bi zagotovili ustrezno uporabo in usklajeno razlago socialnih predpisov o cestnem prometu, morajo države članice vzpostaviti minimalne zahteve za enotno in učinkovito preverjanje skladnosti z ustreznimi določbami. Namen takšnih preverjanj je zmanjšanje števila in preprečevanje kršitev. Poleg tega bi bilo treba uvesti mehanizem, po katerem se podjetja z visoko oceno tveganja preverjajo natančneje in pogosteje.

(4) Tveganja, ki izhajajo iz utrujenosti voznikov, bi se prav tako morala obravnavati prek uveljavitve Direktive 2002/15/ES.

(5) Ukrepi, predvideni s to direktivo, naj ne le pripeljejo do večje varnosti v cestnem prometu, temveč naj tudi pomagajo uskladiti delovne razmere v Skupnosti in ustvariti enake konkurenčne pogoje.

(6) Zamenjava analognega tahografa z digitalnim tahografom bo postopoma omogočila hitrejša in natančnejša preverjanja večje količine podatkov, zaradi česar bodo države članice sposobne izvajati čedalje večje število preverjanj. Pri preverjanju bi se moral zato odstotek preverjenih dni, ki jih opravijo vozniki vozil, ki spadajo na področje socialne zakonodaje, postopoma zvišati na 4 %.

(7) Pri sistemih preverjanja mora biti cilj ta, da se nacionalni sistemi razvijajo v smeri evropske medobratovalnosti in uporabnosti.

(8) Vse nadzorne enote naj imajo primerno standardno opremo in primerna zakonska pooblastila, kar naj jim zagotavlja učinkovito in uspešno izvajanje njihovih nalog.

⁽¹⁾ UL C 241, 28.9.2004, str. 65.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 20. aprila 2004 (UL C 104 E, 30.4.2004, str. 385), Skupno stališče Sveta z dne 9. decembra 2004 (UL C 63 E, 15.3.2005, str. 1) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. aprila 2005 (UL C 33 E, 9.2.2006, str. 415). Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2006 in Sklep Sveta z dne 2. februarja 2006.

⁽³⁾ UL L 370, 31.12.1985, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 226, 10.9.2003, str. 4).

⁽⁴⁾ UL L 370, 31.12.1985, str. 8. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 432/2004 (UL L 71, 10.3.2004, str. 3).

⁽⁵⁾ UL L 80, 23.3.2002, str. 35.

(9) Države članice bi si, brez poseganja v ustrezno izvedbo nalog, ki jih nalaga ta direktiva, morale prizadevati zagotoviti, da se cestna preverjanja opravljajo učinkovito, da se preverjanje opravi v čim krajšem času in s čim manjšo zamudo za voznika.

(10) Vsaka država članica bi morala imeti samo en organ za zvezo z drugimi ustreznimi pristojnimi organi. Ta organ bi moral pripravljati tudi ustrezne statistične podatke. Države članice bi na svojem ozemlju morale uporabljati tudi enotno nacionalno strategijo izvrševanja in lahko imenujejo en organ za usklajevanje njenega izvajanja.

(11) Sodelovanje med nadzornimi organi držav članic je treba nadalje spodbujati z usklajenimi preverjanji, skupnimi pobudami za usposabljanje, elektronsko izmenjavo informacij ter izmenjavo podatkov in izkušenj.

(12) Treba bi bilo olajšati uporabo najboljše prakse v nadzornih postopkih v cestnem prometu, zlasti za zagotovitev usklajenega pristopa k izdaji dokazil o voznikovem letnem ali bolniškem dopustu, ter jo spodbujati prek foruma nadzornih organov držav članic.

(13) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, naj se sprejme v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾.

(14) Ker cilja te direktive, in sicer določitve jasnih skupnih pravil o minimalnih pogojih za preverjanje pravilne in enotne uporabe uredb (EGS) št. 3820/85 in št. 3821/85 ter Uredbe (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom in spremembi uredb Sveta (EGS) št. 3821/85 in (ES) št. 2135/98 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 ⁽²⁾, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj zaradi potrebe po usklajenem čezmejnem ukrepanju lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.

(15) Direktivo Sveta 88/599/EGS ⁽³⁾ o standardnih postopkih nadzora nad izvajanjem uredb (EGS) št. 3820/85 in št. 3821/85 je zato treba razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa minimalne pogoje za izvajanje uredb (EGS) št. 3820/85 in št. 3821/85.

Člen 2

SISTEMI PREVERJANJA

1. Države članice organizirajo sistem primernih in rednih preverjanj pravilnega in doslednega izvajanja, kot je navedeno v členu 1, tako na cesti kakor tudi v prostorih podjetij vseh vrst prevoza.

Ta preverjanja vsako leto zajamejo obsežen in reprezentativen delež voznega osebja, voznikov, podjetij in vozil vseh vrst prevoza, ki spadajo na področje uporabe uredb (EGS) št. 3820/85 in št. 3821/85.

Države članice zagotovijo, da se na njihovem ozemlju uporablja usklajena nacionalna strategija nadzora. V ta namen lahko države članice imenujejo organ za usklajevanje ukrepov, sprejetih v skladu s členoma 4 in 6, o čemer obvestijo Komisijo in druge države članice.

2. Države članice, kolikor tega še niso storile, pristojnim inšpektorjem podelijo primerna zakonska pooblastila najpozneje do 1. maja 2007 in jim tako omogočijo pravilno opravljanje nalog v okviru inšpekcijskega nadzora, kakor zahteva ta direktiva.

3. Vsaka država članica organizira preverjanja tako, da se od 1. maja 2006 preveri 1 % delovnih dni voznikov vozil, za katere veljata uredbi (EGS) št. 3820/85 in št. 3821/85. Ta odstotek se zviša na vsaj 2 % po 1. januarju 2008 in na vsaj 3 % po 1. januarju 2010.

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

⁽²⁾ UL L 102, 11.4.2006, str. 1.

⁽³⁾ UL L 325, 29.11.1988, str. 55. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 2135/98 (UL L 274, 9.10.1998, str. 1).

Po 1. januarju 2012 lahko Komisija ta minimalni odstotek zviša na 4 % v skladu s postopkom iz člena 12(2), če statistični podatki, zbrani v skladu s členom 3, kažejo, da je v povprečju več kot 90 % vseh preverjenih vozil opremljenih z digitalnim tahografom. Komisija upošteva pri sprejemanju svoje odločitve tudi učinkovitost obstoječih izvršilnih ukrepov, zlasti razpoložljivost digitalnih tahografskih podatkov v prostorih podjetij.

Najmanj 15 % skupnega števila preverjenih delovnih dni se preveri na cesti in najmanj 30 % v prostorih podjetij. Od 1. januarja 2008 se najmanj 30 % skupnega števila preverjenih delovnih dni preveri na cesti in najmanj 50 % v prostorih podjetij.

4. Informacije, ki se predložijo Komisiji v skladu s členom 16(2) Uredbe (EGS) št. 3820/85, vključujejo število preverjenih voznikov na cesti, število preverjanj v prostorih podjetij, število preverjenih delovnih dni in število in vrsto prijavljenih kršitev z navedbo, ali je šlo pri tem za prevoz potnikov ali blaga.

Člen 3

Statistični podatki

Države članice zagotovijo, da se zbrani statistični podatki o preverjanjih, ki so bila organizirana v skladu s členom 2(1) in (3), razčlenijo na naslednje skupine:

- (a) za cestne preglede:
 - (i) vrsta ceste, namreč ali gre za avtocesto, magistralno cesto ali drugo javno cesto, in država registracije pregledanega vozila, da bi se izognili diskriminaciji;
 - (ii) vrsta tahografa: analogni ali digitalni;
- (b) za preverjanja v prostorih podjetij:
 - (i) vrsta prevozne dejavnosti, in sicer glede na to, ali je dejavnost mednarodna ali domača, potniška ali tovorna, za svoj račun ali za najem in plačilo;
 - (ii) velikost voznega parka podjetja;
 - (iii) vrsta tahografa: analogni ali digitalni.

Ti statistični podatki se predložijo Komisiji vsako drugo leto in se objavijo v poročilu.

Pristojni organi v državah članicah vodijo evidenco podatkov, zbranih za predhodno leto.

Podjetja, ki so odgovorna za voznike, hranijo zapise, poročila o rezultatih in druge pomembne podatke o pri njih izvedenem pregledu oz. o kontroli njihovih voznikov na cesti, ki so jim jih predali nadzorni organi.

Vsa nadaljnja zahtevana pojasnila glede opredelitev skupin podatkov, navedenih pod (a) in (b), določi Komisija v skladu s postopkom iz člena 12(2).

Člen 4

Cestna preverjanja

1. Cestna preverjanja se organizirajo na različnih krajih in kadar koli, zajemajo pa dovolj obsežen del cestnega omrežja, da se je težko izogniti točkam preverjanja.

2. Države članice zagotovijo, da:

- (a) se primerno poskrbi kontrolna mesta na obstoječih in načrtovanih cestah ali v njihovi bližini in, če je to potrebno, da lahko kot kontrolna mesta služijo bencinske črpalke in druga varna mesta ob avtocestah;
- (b) se preverjanja opravljajo po sistemu naključne rotacije, ob primerni geografski uravnoteženosti.

3. Elementi, ki jih je treba preveriti pri cestnih preverjanjih, so določeni v delu A Priloge I. Preverjanja se lahko osredotočajo tudi na posebne elemente, če to zahtevajo razmere.

4. Brez poseganja v člen 9(2) se cestna preverjanja opravljajo brez diskriminacije. Nadzorni uradniki zlasti ne diskriminirajo na podlagi naslednjih dejstev:

- (a) države registracije vozila;
- (b) države stalnega prebivališča voznika;
- (c) države, v kateri je bilo ustanovljeno podjetje;
- (d) kraja začetka in namembnega kraja potovanja;
- (e) vrsta tahografa: analogni ali digitalni.

5. Nadzornemu uradniku se zagotovi:

- (a) seznam glavnih elementov, ki jih je treba preveriti, kakor je določeno v delu A Priloge I;
- (b) standardna oprema za preverjanje, kakor je določena v Prilogi II.

6. Če dajejo v kaki državi članici ugotovitve cestnega preverjanja pri vozniku vozila, registriranega v drugi državi članici, razloge za domnevo, da so bile storjene kršitve, ki jih med preverjanjem ni mogoče dokazati zaradi pomanjkanja potrebnih podatkov, si pristojni organi držav članic med seboj pomagajo razjasniti okoliščine.

Člen 5

Usklajena preverjanja

Države članice najmanj šestkrat na leto izvedejo usklajene ukrepe cestnega preverjanja voznikov in vozil, za katere se uporabljata uredbi (EGS) št. 3820/85 in št. 3821/85. Take ukrepe izvedejo nadzorni organi dveh ali več držav članic hkrati, vsak na svojem ozemlju.

Člen 6

Preverjanja v prostorih podjetij

1. Preverjanja v prostorih podjetij se načrtujejo ob upoštevanju predhodnih izkušenj z različnimi vrstami prevoza in podjetij. Preverjanja v prostorih podjetij se opravijo, tudi kadar se pri cestnem preverjanju ugotovijo hude kršitve Uredbe (EGS) št. 3820/85 ali št. 3821/85.

2. Preverjanja v prostorih podjetij vključujejo elemente, naštet v delih A in B Priloge I.

3. Nadzornemu uradniku se zagotovi:

- (a) seznam glavnih elementov, ki jih je treba preveriti, kot so določeni v delih A in B Priloge I;
- (b) standardna oprema za preverjanje, kot je določena v Prilogi II.

4. Nadzorni uradnik v državi članici med svojim pregledom upošteva vse informacije, ki jih predloži imenovani organ za zvezo druge države članice iz člena 7(1) v zvezi z dejavnostmi zadevnega podjetja v tej drugi državi članici.

5. Za namene odstavkov 1 do 4 imajo preverjanja v prostorih pristojnih organov na podlagi ustreznih dokumentov ali podatkov, ki jih izročijo podjetja na zahtevo navedenih organov, enako veljavo kot preverjanja v prostorih podjetij.

Člen 7

Povezave znotraj skupnosti

1. Države članice imenujejo organ, ki ima naslednje naloge:

- (a) zagotavljati usklajevanje z enakovrednimi organi v drugih državah članicah v zvezi z ukrepi, sprejetimi v skladu s členom 5;
- (b) pošiljati statistična poročila Komisiji vsaki dve leti v skladu s členom 16(2) Uredbe (EGS) št. 3820/85;
- (c) nositi glavno odgovornost za pomoč pristojnim organom drugih držav članic v skladu s členom 4(6).

Organ je zastopan v odboru iz člena 12(1).

2. Države članice uradno obvestijo Komisijo o imenovanju tega organa in Komisija o tem obvesti druge države članice.

3. Aktivno se spodbuja izmenjava podatkov, informacij in izkušenj med državami članicami, predvsem, vendar ne izključno, prek odbora iz člena 12(1) in vseh organov, ki jih lahko imenuje Komisija v skladu s postopkom iz člena 12(2).

Člen 8

Izmenjava podatkov

1. Podatki, o katerih se države članice med seboj obveščajo na podlagi člena 17(3) Uredbe (EGS) št. 3820/85 ali člena 19(3) Uredbe (EGS) št. 3821/85, se med imenovanimi organi, o katerih je bila Komisija uradno obveščena v skladu s členom 7(2), izmenjujejo:

- (a) najmanj enkrat vsakih šest mesecev po začetku veljavnosti te direktive;
- (b) na posebno zahtevo države članice v posameznih primerih.

2. Države članice si prizadevajo vzpostaviti sisteme za elektronsko izmenjavo podatkov. V skladu s postopkom iz člena 12(2) Komisija opredeli skupno metodologijo za učinkovito izmenjavo podatkov.

Člen 9

Sistem ocenjevanja tveganja

1. Države članice vzpostavijo sistem ocenjevanja tveganja za podjetja na podlagi relativnega števila in teže vseh kršitev Uredbe (EGS) št. 3820/85 ali št. 3821/85, ki jih stori posamezno podjetje. Komisija podpira dialog med državami članicami za doseganje združljivosti med temi sistemi ocenjevanja tveganja.

2. Podjetja z visoko stopnjo tveganja se preverjajo natančneje in pogosteje. O merilih in podrobnih pravilih za izvajanje takega sistema se razpravlja v odboru iz člena 12, da se vzpostavi sistem izmenjave podatkov o najboljši praksi.

3. Začetni seznam kršitev uredb (EGS) št. 3820/85 in št. 3821/85 je naveden v Prilogi III.

Z namenom zagotavljanja smernic o ocenjevanju kršitev uredb (EGS) št. 3820/85 in št. 3821/85 lahko Komisija, kakor je to primerno, v skladu s postopkom iz člena 12(2), prilagodi Prilogo III, da se vzpostavijo smernice za skupni obseg kršitev, razdeljene v kategorije glede na resnost.

Kategorija za najhujše kršitve, naj vključuje tiste, v zvezi s katerimi nespoštovanje zadevnih določb uredb (EGS) št. 3820/85 in št. 3821/85 povzroča resno nevarnost smrti ali resnih telesnih poškodb.

Člen 10

Poročilo

Komisija do 1. maja 2009 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo, v katerem se analizirajo kazni, ki so v zakonodajah držav članic določene za hujše kršitve.

Člen 11

Najboljša praksa

1. V skladu s postopkom iz člena 12(2) Komisija določi smernice o najboljši praksi pri izvrševanju.

Te smernice se objavijo v dveletnem poročilu Komisije.

2. Države članice vzpostavijo skupne programe usposabljanja o najboljši praksi, ki potekajo najmanj enkrat letno in omogočijo vsaj enkrat letno izmenjave osebja organov za zvezo znotraj Skupnosti z enakovrednimi organi v drugih državah članicah.

3. Komisija v skladu s postopkom iz člena 12(2) pripravi elektronski in natisljiv obrazec, ki se uporabi, ko je bil voznik na bolniškem ali letnem dopustu ali ko je voznik vozil kako drugo vozilo, izvzeto s področja uporabe Uredbe (EGS) št. 3820/85, v obdobju, navedenem v prvi alineji prvega pododstavka člena 15(7) Uredbe (EGS) št. 3821/85.

4. Države članice zagotovijo, da so nadzorni uradniki dobro usposobljeni za izvajanje svojih nalog.

Člen 12

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen v skladu s členom 18 (1) Uredbe (EGS) št. 3821/85.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 13

Izvedbeni ukrepi

Na zahtevo države članice ali na lastno pobudo Komisija v skladu s postopkom iz člena 12(2) sprejme izvedbene ukrepe, zlasti z enim od naslednjih ciljev:

(a) pospeševati skupni pristop za izvajanje te direktive;

(b) spodbujati skladnost pristopa nadzornih organov in usklajeno razlago Uredbe (EGS) št. 3820/85 med nadzornimi organi;

(c) olajšati dialog med sektorjem prevoza in nadzornimi organi.

Člen 14**Pogajanja s tretjimi državami**

Po začetku veljavnosti te direktive začne Skupnost pogajanja z ustreznimi tretjimi državami za uporabo pravil, ki so enakovredna pravilom iz te direktive.

Do zaključka teh pogajanj vključijo države članice podatke o preverjanjih, opravljenih na vozilih iz tretjih držav, v okvir posredovanja podatkov Komisiji, kakor je določeno v členu 16 (2) Uredbe (EGS) št. 3820/85.

Člen 15**Posodabljanje prilog**

Spremembe prilog, potrebne za prilagoditev razvoju najboljše prakse, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 12(2).

Člen 16**Prenos**

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 1. aprila 2007. Besedila teh predpisov s korelacijsko tabelo med temi predpisi in direktivo takoj sporočijo Komisiji.

V Strasbourg, 15. marca 2006

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Svet

Predsednik

H. WINKLER

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice posredujejo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 17**Razveljavitev**

1. Direktiva 88/599/EGS se razveljavi.

2. Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se razumejo kot sklicevanja na to direktivo.

Člen 18**Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 19**Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

PRILOGA I

Del A

CESTNA PREVERJANJA

Cestna preverjanja vključujejo v glavnem naslednje elemente:

- (1) dnevni in tedenski čas vožnje, odmore ter dnevni in tedenski čas počitka; tudi tahografske vložke za predhodne dni, ki morajo biti v vozilu v skladu s členom 15(7) Uredbe (EGS) št. 3821/85, in/ali podatke, shranjene za isto obdobje na voznikovi kartici in/ali v pomnilniku tahografa v skladu s Prilogo II k tej direktivi in/ali na izpisih;
- (2) za obdobje iz člena 15(7) Uredbe (EGS) št. 3821/85 vse prekoračitve dovoljene hitrosti vozila, ki je opredeljena kot vsako obdobje, daljše od 1 minute, med katerim hitrost vozila prekorači 90 km/h za vozila kategorije N₃ ali 105 km/h za vozila kategorije M₃ (kategoriji N₃ in M₃, kot sta opredeljeni v delu A Priloge II k Direktivi Sveta 70/156/EGS z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o homologaciji motornih in priklopnih vozil ⁽¹⁾;
- (3) po potrebi trenutne hitrosti, ki jih vozilo v skladu s tahografskim zapisom doseže med največ zadnjo 24-urno uporabo vozila;
- (4) pravilno delovanje tahografa (ugotovitev možne zlorabe tahografa in/ali voznikove kartice in/ali tahografskih vložkov) ali po potrebi prisotnost dokumentov iz člena 14(5) Uredbe (EGS) št. 3820/85.

Del B

PREVERJANJA V PROSTORIH PODJETIJ

Poleg elementov iz dela A se v prostorih podjetij preverijo tudi naslednji elementi:

- (1) tedenski čas počitka in čas vožnje med temi časi počitka;
- (2) upoštevanje dvotedenske omejitve časa vožnje;
- (3) tahografski vložki, podatki v enoti v vozilu in voznikovi kartici ter izpisi.

Če se ugotovi kršitev, lahko države članice po potrebi preverijo soodgovornost drugih pobudnikov ali soudeležencev v prevoznih verigi, na primer naročnikov prevoza, špediterjev ali pogodbenih izvajalcev, ter usklajenost pogodb za dodeljevanje prevoznih dovolilnic s pravili iz uredb (EGS) št. 3820/85 in št. 3821/85.

⁽¹⁾ UL L 42, 23.2.1970, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2006/28/ES (UL L 65, 7.3.2006, str. 27).

*PRILOGA II***Standardna oprema, ki mora biti na voljo nadzornim enotam**

Države članice zagotovijo, da imajo nadzorne enote, ki opravljajo naloge iz Priloge I, naslednjo standardno opremo:

- (1) opremo, ki lahko prenaša podatke iz enote vozila in iz voznikove kartice digitalnega tahografa, bere podatke, analizira podatke in/ali pošilja ugotovitve v centralno zbirko podatkov za analizo;
 - (2) opremo za preverjanje tahografskih vložkov.
-

*PRILOGA III***Kršitve**

V skladu s členom 9(3) naslednji nepopolni seznam daje smernice glede tega, kaj naj se šteje kot kršitev:

- (1) prekoračitev najvišjih dnevnih, tedenskih ali dvotedenskih časovnih omejitev vožnje;
 - (2) neupoštevanje najkrajšega dnevnega ali tedenskega časa počitka;
 - (3) neupoštevanje najkrajšega odmora;
 - (4) tahograf ni vgrajen v skladu z zahtevami Uredbe (EGS) št. 3821/85.
-

IZJAVI

Komisija v zvezi s klasifikacijo resnih kršitev izjavlja, da si razlaga, da resne kršitve Uredbe o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom vključujejo naslednje:

1. prekoračitev najdaljšega dovoljenega dnevnega, šest-dnevnega ali tedenskega časa vožnje za 20 % ali več;
2. neupoštevanje najkrajšega dnevnega ali tedenskega počitka za 20 % ali več;
3. neupoštevanje najkrajšega odmora za 33 % ali več; in
4. tahograf ni vgrajen skladno s pogoji, ki jih zahteva Uredba Sveta (EGS) 3821/05.

Komisija in države članice si prizadevajo zagotoviti, da so v roku dveh let po začetku veljavnosti te direktive določbe AETR usklajene z določbami te direktive. V kolikor do takšne uskladitve ne pride v tem roku, Komisija predlaga ustrezne ukrepe v zvezi s tem.
